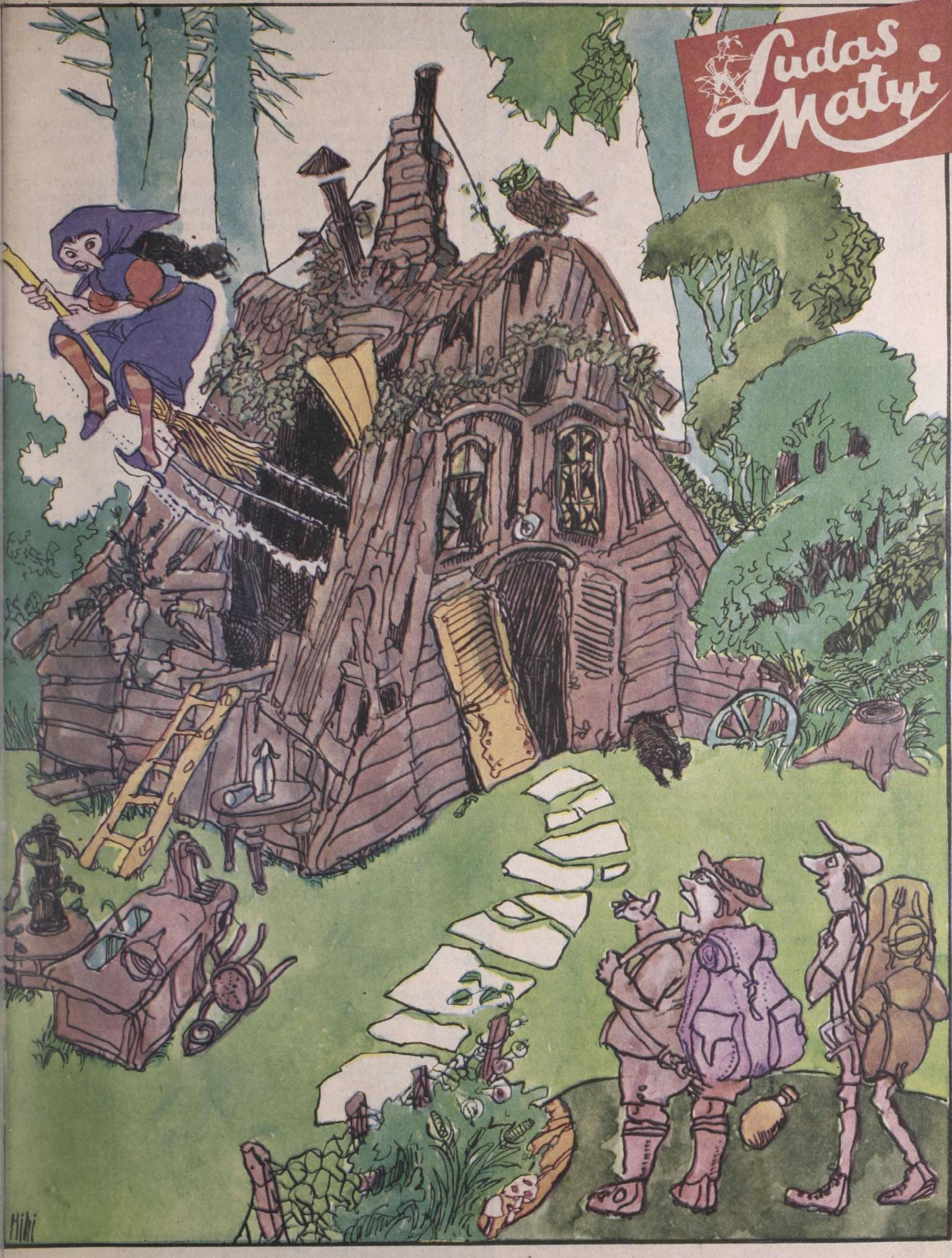
38. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM Ára: 3.– Ft 1982. MÁJUS 20.

TURISTAHÁZ

– Odalent a faluban azt mondták, hogy nincs gazdája…

mondjuk a magunkét

KÉNYSZERMEGOLDÁS

Kísérlet járja be...

Miskolcon az 1976-ban avatott Gömöri közúti felüljárót fel kell újítani, mert – amint a miskolci rádió tudósítója jelentette – a „hőtágulási hézagok" máris elhasználódtak. A felüljáró építésénél ugyanis „kiforratlan hazai kísérleti módszert" alkalmaztak és több szakember szerint a hibát éppen az okozta, hogy ezzel a módszerrel nálunk elsőízben épült felüljáró. Nem ismerős valahonnan ez az indokolás? Amikor a Marx téri felüljáró nem akart összeérni, megmagyarázták, hogy ezzel a módszerrel nálunk elsőízben épül felüljáró... Es lám, alig több mint egy év telt és a vidék máris felzárkózik a fővároshoz: a Marx tér eszméi továbbterjedtek.

Rossznyelvek szerint, ha valami nem sikerül, azt utólag elnevezik kísérletnek. Ezt azonban csak kifejezetten rossznyelvek mondják, hiszen akkor nem csupán felüljáróra foghatnánk rá, hogy „ezzel a módszerrel nálunk még nem épült..." Megfontolt emberek jóelőre készülnek a kísérletre! A Pannónia vezérigazgatója például egy interjúban elmondta, hogy a külföldi szállodaláncokkal kötött szerződés azért is előnyös nekünk, mert „betekinthetünk titkaikba". A félszáz Hyatt-szállodát (amelynek tagja lesz a hamarosan elkészülő Átrium is) mindössze 40–50 ember irányítja chicagói központból. Ez, mint a vezérigazgató önkritikusan elmondta, jóval kevesebb a Pannónia központjának létszámánál. Meg ott egy szobaasszony is több szobát takarít, mint nálunk. Ki kell fürkészni, hogyan tudják ezt csinálni, aztán jöhet a kísérlet: sikerül-e nálunk is meghonosítani?

Mert a kísérlet mindig kockázattal jár! Egy, a századfordulón épített Liszt Ferenc téri ház lakói új liftet kaptak a régi helyett, amelyet több mint háromnegyed századosz zavartalan működése után leszereltek. Az új lift az első hetekben többet állt, mint a régi hosszú-hosszú élete során. Amikor ezt elpanaszolták, közölték velük, hogy kísérletről, újításról van szó! Erre többen elszégyellték magukat, hiszen nem akarnak a haladás kerékkötőinek látszani. Bár olyan vélemény is akadt, hogy hátha nem is a lifttel, inkább velük kísérleteznek. Azelőtt szinte ismeretlen volt számukra, hogy a lift két emelet között elakad. Ne zárkózzunk el az újtól! De a régitől sem! Manapság divat olyasmivel is kísérletezni, ami egyszer már bejárta a világot. Egy rövid hírből tudtam meg, hogy egy szövetkezetnek sikerült előállítania a medvecukrot, sőt jól halad a bocskorszíjak (szalagcukorkák) gyártásának előkészítése is. A medvecukrot már forgalomba is hozták „Dörmi" néven. De amikor bementem a boltba, hogy gyermekkori nyúlós csemegém utódjával megismerkedjem, az elárusító kislány rámnevetett: „Medvecukor? Ne tessék viccelni, ilyet még nem is hallottam!"

Ezt minden meglepetés nélkül írom le, hiszen megszoktam, hogy rám is hárul feladat a kísérletezésben: bejárom a bolthálózatot.

Földi Iván

Vendéglátás a határon

Ha az ember idegen földről hazaérkezik, minden, amit maga körül lát egyértelműbb, szívet melengetőbb. Otthonos a légkör, ismerősök a feliratok, a szokások.

Itthon vagyok.

Letenye, 1982. április 29. Délután 18 óra 30. Magyar–jugoszláv közúti határátkelőhely. Röszke után a legnagyobb. Kapu az Adriához magyarnak. Kapu Budapestre, Balatonra jugoszlávnak. És mindkét irányba csehszlováknak, osztráknak, németnek ide-oda.

Szép, büszke határállomás. Udvarias határőrök. Barátságos vámtisztek. Gyors útlevélvizsgálat. Még fürgébb vámkezelés. Nyájas feliratok: üdvözöljük a Magyar Népköztársaságban, dobredosli, welcome, bienvenu, willkommen... Érezze jól magát... Szálljon meg... Látogassa...

Amit elsőnek meglátogatunk, az a büfé. Régóta nem ettünk, harapni kéne valamit. Meg inni is rá. Magyar falatot enni, magyar kortyot inni. Magyar forintért. Magyar embernek. Magyar földön. Magyar büfében.

A kínálat a következő: szikkadt csomagolt teasütemény és a hozzája csatlakozó nylonzacskó. Némi csokoládé.

Mi nem jöttünk messziről. Csak Szlovéniából. Olyik turista azonban Splittől, vagy Dubrovniktól húzott fel idáig. A volánnál tepertős pogácsáról álmodott. Magyar pogácsáról. Netán luxusálmai voltak: például egy szalámis szendvics. Pogácsa nincs. Szendvics nincs. Virsli, sajt: az sincs.

Viszont van willkommen, dobredosli és szeretettel üdvözöljük.

Az ám, ital van. Konyak, pálinka. Sör is van. Meleg. Mint a fogadtatás.

Utas, mit törődsz annyit hitvány porhüvelyeddel. Szellemi táplálék után nézz!

Nézek is. Népszabi? Nemzet? Esti Hírlap? Egy szál se. Tán valami idegennyelvű, merthogy itt forog az idegen. No nem gondolok devizás Monde-ra, Times-ra, Politikára, Kurier-ra. Csupán egy Daily News-ra, Budapester Rundschau-ra, miket azért nyomnak – vélem –, hogy forgassa az idegen, aki itten forog. Vagy a nélkülöző magyar. Ki nemcsak sajtra, de sajtóra is ki van éhezve. De nincs. Sportújság sincs.

Szerencsére a büfénél helybeliek iddogálnak, beszélgetnek. Arról, hogy tegnap a Rába lett a bajnok. Mert megverte a Fradit.

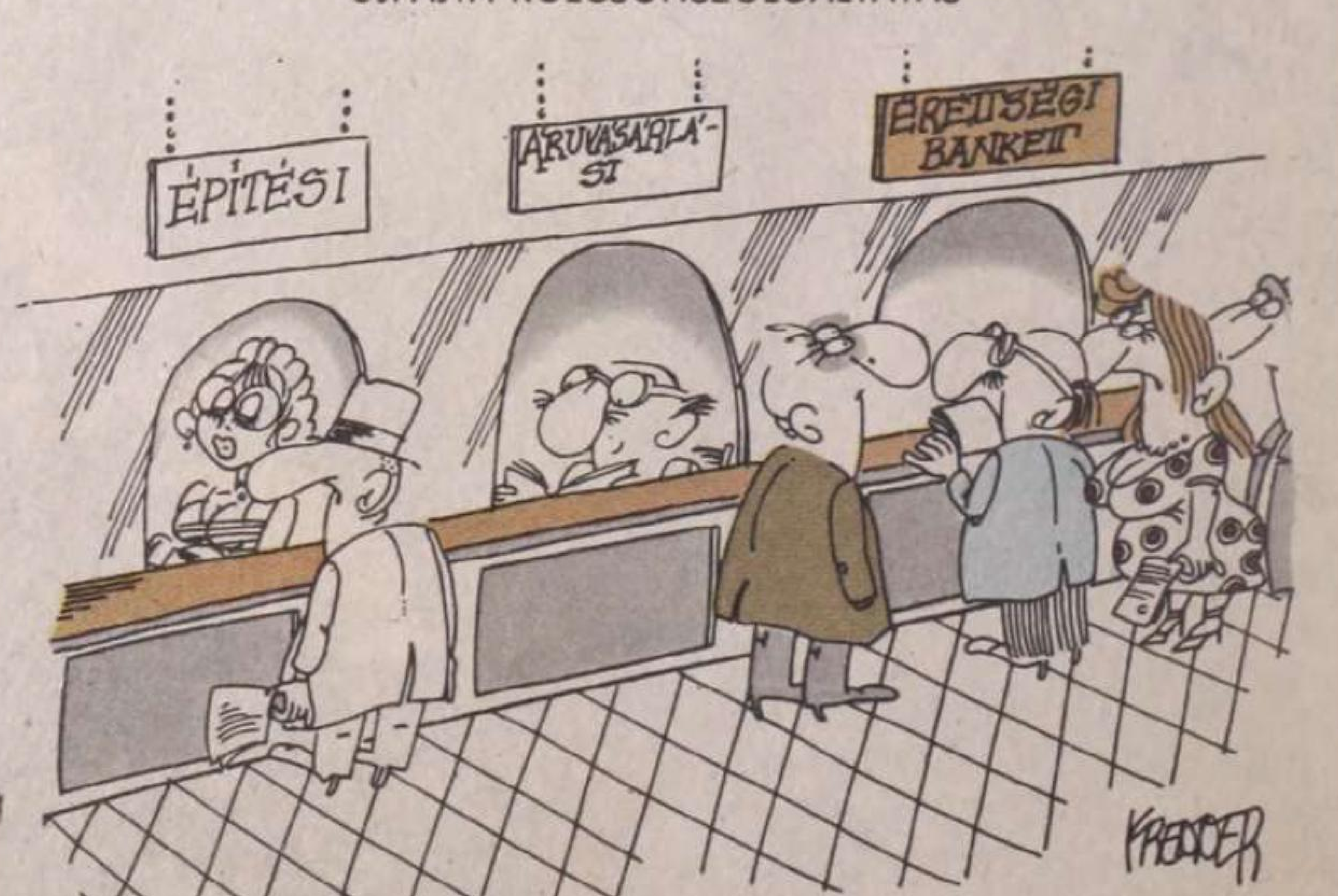
Csak sejteném, honnan tudják?

Dobredosli. Isten hozott.

Itthon vagyok.

Novobáczky Sándor

ÚJFAJTA KÖLCSÖNSZOLGÁLTATÁS

– Hát elment szerencsét próbálni a legkisebb, legkedvesebb üzletkötőnk is!

PÉNZÜGYI SZAKEMBEREK

– Menjünk át gyorsan egy másik földrészre, ezeknek is tartozunk...

TITKOS RAKÉTAKILŐVŐ ÁLLOMÁS

OLCSÓ KÖSZÖNTŐ

Az újság szerény cikkben köszöntött egy intézményt születésének huszonötödik évfordulója alkalmából. Az volt a címe, hogy Jubilál az Árhivatal, amely negyedszázados fennállása során gyakran vált kabarétréfák céltáblájává, ám ha lassan is, de újabban változik a véleményünk róla, tudomásul vesszük, hogy a világméretű infláció körülményei között gazdaságirányítási rendszerünkben is elkerülhetetlenek az időnkénti áremelések.

Így a cikk és csakugyan magam sem úgy vélekedem már az Árhivatalról, mint régebben, de azért szerettem volna meggyőződni róla, hogy mások is így vannak-e vele, ezért feltettem egy kérdést néhány ismerősömnek. Orruk alá dugtam a köszöntő cikknél kihajtott újságot és azt kérdeztem, hogy ők mi jót kívánnak születésnapján az Árhivatalnak?

Először is azt kellett tapasztalnom, hogy édes anyanyelvünk némelyek ajkán sajnálatosan eldurvult, csak úgy hemzsegnek benne a nyomdafestéket egykor nem tűrő kifejezések. Ami a kívánságok érdemi részét illeti, a legtöbben sajnálatos módon az Árhivatal születésnapját valamilyen természeti katasztrófával hozták összefüggésbe, hogy például az ég rogyjon rá, a tűz vesse fel, a föld nyelje el. A szelídebb jókívánságok közé sorolható, hogy az árhivataliak huszonötödik születésnapjukon kapjanak huszonötöt a fenekükre (e meztelen igazsághoz tartozik, hogy a szóban forgó testrészt nem ezzel a kifejezéssel említették), valamint, hogy jól meg kellene húzni a fülüket. Vérszomjasabbak még arra sem sajnálták volna a pénzt, hogy az országban található valamennyi húsevő növényt összevásárolják és orvul betelepítsék az Árhivatal irodáiba.

Kell-e ecsetelnem, hogy menynyire elkeseredtem? Itt van ez a szép jubileum egyfelől, az emberekben meg az a sok csúf, megcsontosodott előítélet másfelől. Ez az egész árhivatali jubileum már megint arra jó, hogy tükröt tartson elénk és meglássuk benne fanyalgó orcánkat. Hogy lassan már ünnepelni is elfelejtünk.

Senkinek sem fordult meg például a fejében, hogy az Árhivatal tiszteletére fáklyás felvonulást illene rendezni. Pedig lett volna hangulata, ha elképzelem az Árhivatal Duna-parti székháza előtt a sokezer embert, lobognak a fáklyák, cigányzenekar, a prímás vonója alatt sír a húr, a tömeg meg akár egy zümmögőkórus elkezdi, hogy ha énnékem, ha énnékem száz forintom volna, annak adnám, annak adnám, akinek nem volna, de mivel hogy nincsen, fából van a kilincsem, madzag a húzója. Erre Csikós-Nagy Béla gyertyát gyújt az ablakában, jelezve, hogy szívesen fogadja a szerenádot, a férfiak megéljenzik, az asszonyok áldják a nevét és közösen eléneklik, hogy száz forintnak ötven a fele. Mert ez is az Árhivatalt dicséri, hogy eltelt huszonöt év, és száz forintnak még mindig ötven a fele, nem több, de nem is kevesebb.

A szerenádból persze nem lett semmi, talán azért, mert az Árhivatal olyan intézmény, hogy a világon sehol sem fogadják kitörő örömmel, ha az emberek miatta vonulnak ki az utcára, fáklyával vagy anélkül. Az sem lett volna célszerű, ha hivatalos közleményt adnak ki a jubileumról. A lakosság, valamiféle rossz beidegződés folytán az olyan közleményre, amelyikben az Árhivatal szerepel, a legritkább esetben áll neki ünnepelni. Azt viszont nehéz lett volna megoldani, hogy az Árhivatal jubileumáról szóló közleményből az Árhivatal neve kimaradjon.

Dehát az igazi ünneplésnél úgysem a külsőségek számítanak. Nem kétséges, hogy a jubileum kapcsán országszerte sokan gondoltak magukban az Árhivatalra, amely negyedszázados fáradhatatlan tevékenységével nagyban hozzájárult, hogy áraink felnőjenek a világszínvonalhoz, mi pedig megtanuljunk felnézni rájuk.

Ezt a legkomolyabban gondolom. Egy állami intézmény negyedszázados jubileumával nem illik viccelődni. Ha meg az Árhivatalról van szó, ott végképp nincs helye olcsó szellemeskedésnek.

Még megbántódnának az ünnepeltek, hogy huszonöt év után is maradt valami, ami olcsó.

Árkus József

ÖNERŐBŐL

– El sem hiszitek, de itt mindent mi hoztunk létre a saját két kezünkkel.

HA MI LENNÉNK A BÉKEKÖZVETÍTŐK...

– Ne lőjetek... kiadjuk bérletbe!

SZILÁNKOK

SEGÍTSÉG

Sokat segíthet a gyógyulásban egy jó szomszéd a kórházi ágyon.

VÁLASZÚT

Éva válaszút elé került. Vagy Lacit és Pistát választja, vagy Gézát és Árpádot.

ANTITALENTUM

— Egy lakatlan szigeten szeretnék társasházat építeni.

MEGÁLLAPÍTÁS

— Ez a gyerek tisztára az apjai.

GYAKORI ESET

— Én utcán nem ismerkedem. Így aztán nincs is senkim.

BÍRÓSÁGON

— Figyelmeztetem, a törvény a hamis esküt szigorúan bünteti.

— Pardon, akkor nem esküszöm.

PANASZ

— Az én feleségem hűséges, de sajnos mindig máshoz.

ELHANYAGOLT MOSDÓ

— A külföldi vendéget nem mertem bevinni az étterem mosdójába, azt tanácsoltam, halassza el a dolgot Londonig.

MAI IDŐK

— Nem szégyelled magad kisfiam? Fiatalkorú létedre este tíz óra után még az utcán csavarogsz?

— A fiamat keresem, aki elcsavargott valamerre.

KIKAPCSOLÓDÁS

— Tegnap este hol mulattál?

— Egy hajnalig nyitvatartó mulató kitűnő zenekarát hallgattam. Ugyanis a lokál felett lakom, az első emeleten.

TAVASZI HÍR

A Tiszatáj melegebb, napsütötte vidékein érik már a cseresznye-befőtt.

FÉLTÉKENYSÉGI DRÁMA

H. Tibor budapesti lakos tettenérte szerelmét, Z. Lászlónét, saját férjével. Z. Tibor kést rántott, és az odasiető házmesternek eladta a szúrószerszámot, melynek az árán berúgott a sarki vendéglőben.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

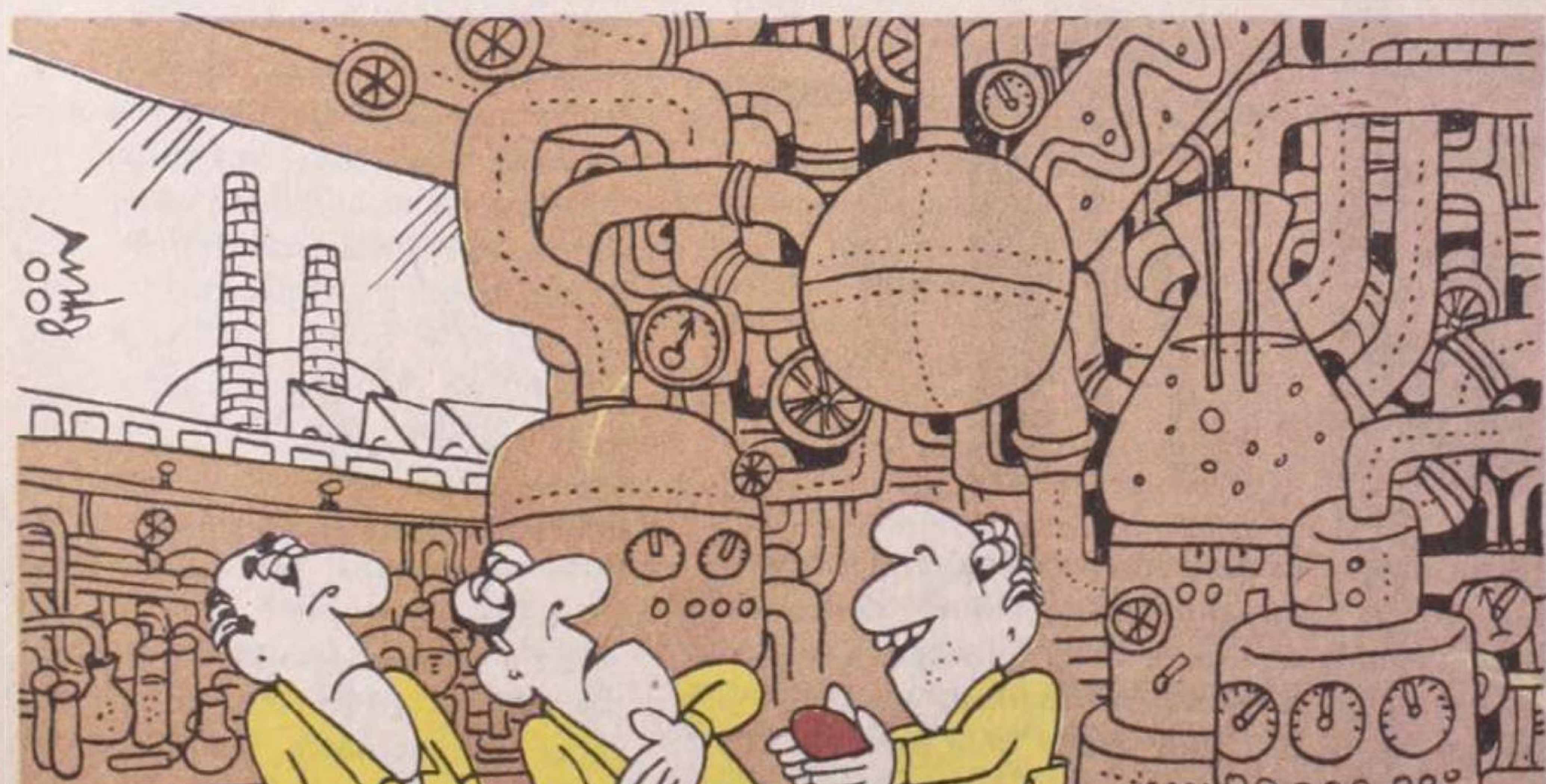
Kovács megkérdi Szabótól:

— Mondja, mit terveznek a nyárra?

— Hát kérem, felkeressük egy kicsit Bécset, azután Münchent, Berlint, Rómát, Toulouse-t és esetleg Párizst.

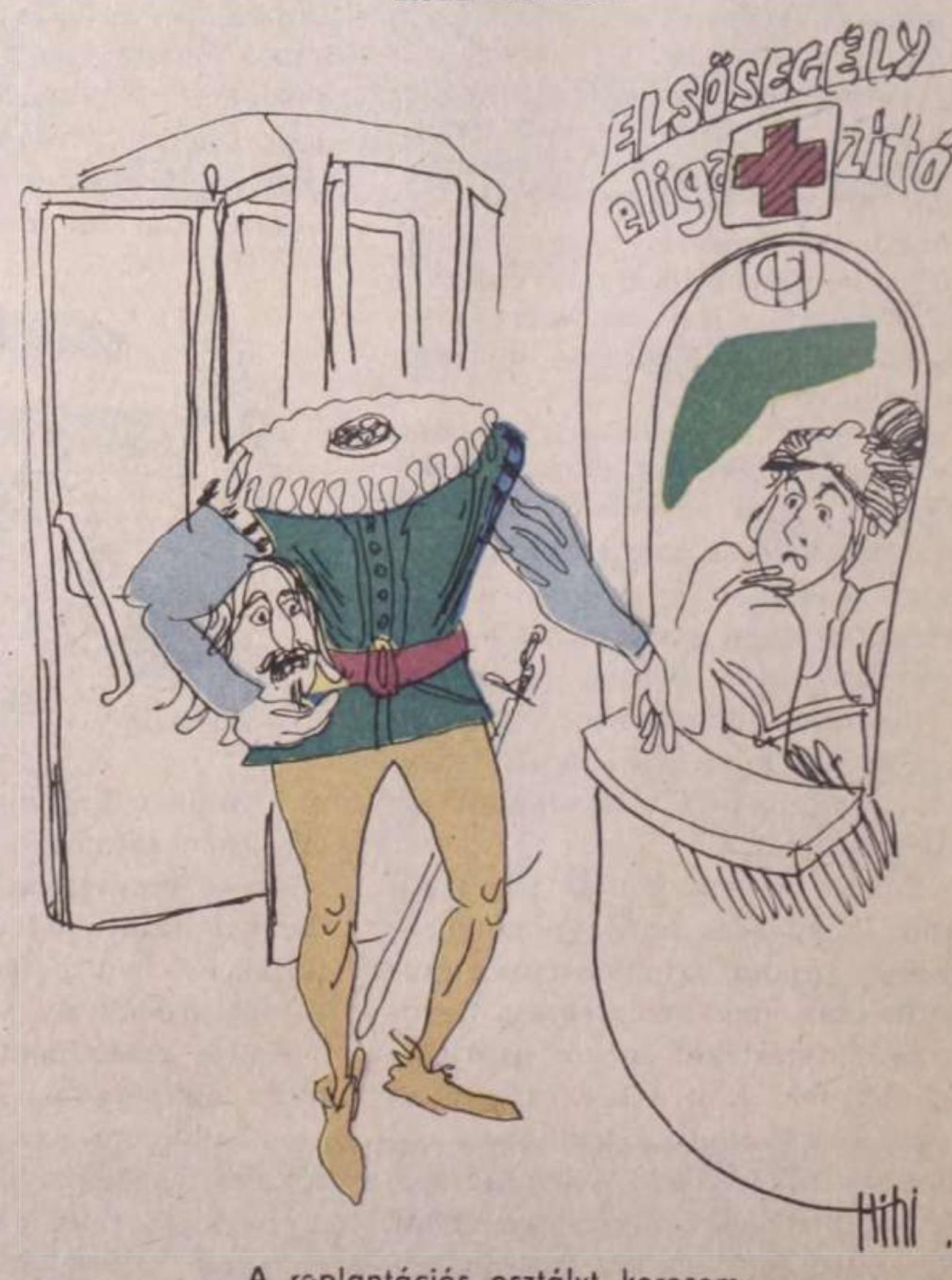
— Autón?

— Ugyan! Rádión.

– Gyerekek, kikísérleteztem a barackpálinka illatú szappant. Ezzel betörhetnénk a világpiacra...

ÉJJELI ÜGYELET

– A replantációs osztályt keresem...

BRENNER GYÖRGY:

EGY KIS KÖZGÁZ

VÁLLALKOZÁS

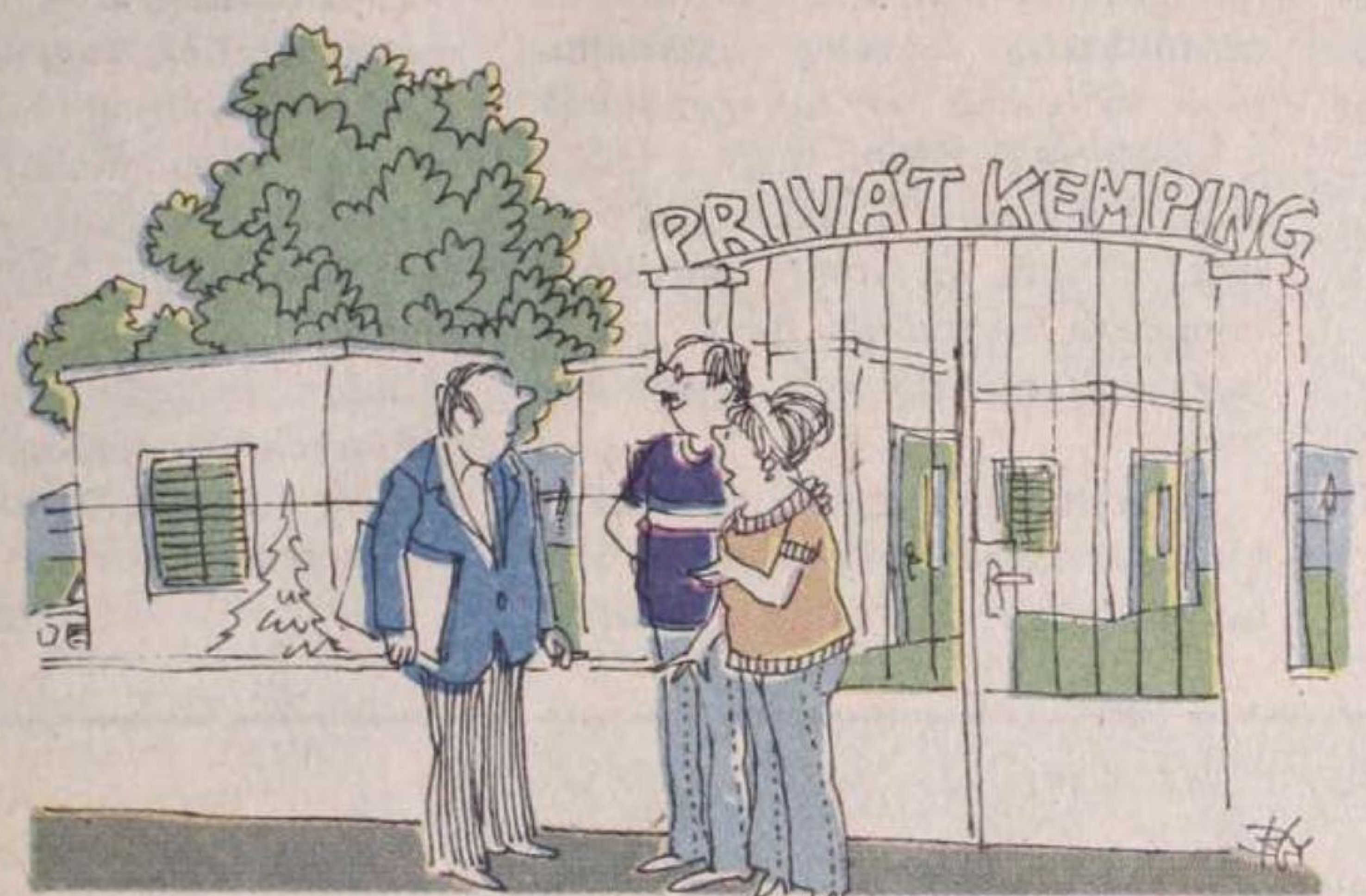

– Mivel elég drágák a szobáim, az emberek csak egy-egy órácskára szokták kivenni.

VERSENYBEN

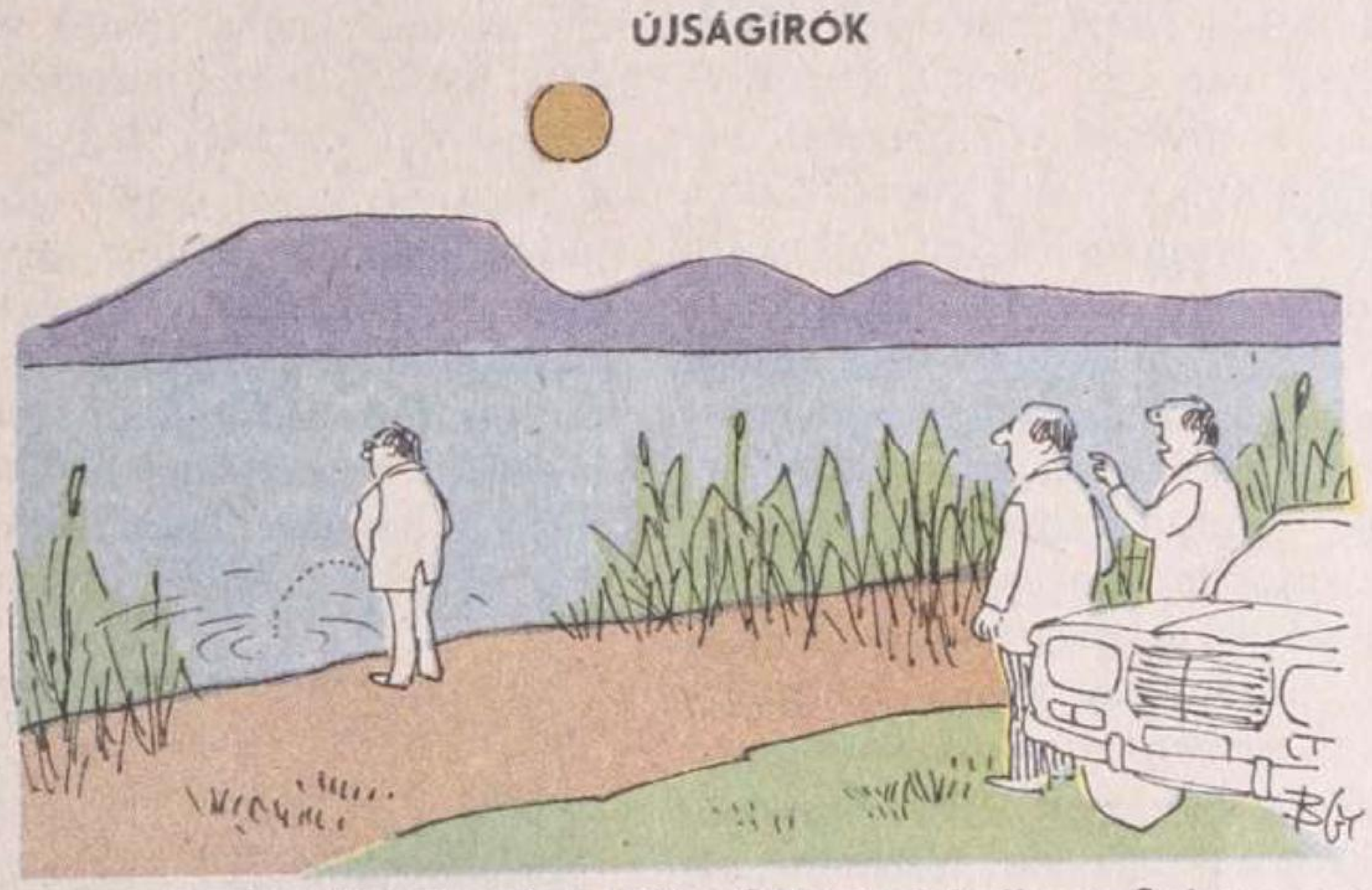

– Nézzétek, ha a maszek tud minden hülye vásárlónak külön köszönni, mi is megpróbáljuk!

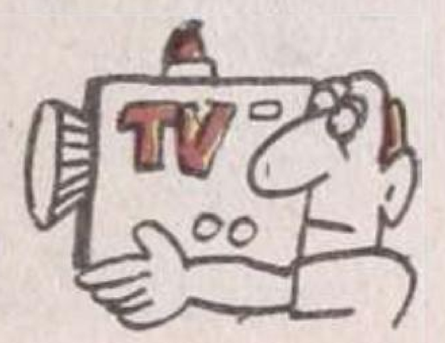
– Pedig az államosításkor megfogadtuk az urammal, hogy többé nem kezdünk semmibe!

ÚJSÁGÍRÓK

– Úgy látszik, pénz híján Béla is feladja a Balaton megmentéséért folyó harcot...

MUNKÁSSZÁLLÓ '82

Azt hiszem, a tévé riportja csak a fátyol csücskét lebbentette fel. Rövid bepillantást engedett csupán a modern munkásszállók sejtelmes, titkokkal teljes világába és legfeljebb sejteni engedte, hogy itt különös, ősközösség-előtti keretek között élnek az emberek, sajátosan primitív szokások és törvények irányítják létüket a korai démonológia alapján.

Mi alaposabban utána jártunk. Expedíciót vezettünk a munkásszállók ember nem járta mélyére és néhány döbbenetes, sőt, megrázó kultusz és ceremónia vacogó szemtanúivá válhattunk. Ezekről igyekszünk most hírt adni a civilizált világ számára, jegyzőkönyvi hitelességgel.

FÉRFIVÁ AVATÁS

A barlangban kékes félhomály.

Az ifjú arcán a hold sápadtsága. Szája sarka meg-megrándul. Látszik, hogy egy sor keserves próbatételen már túljutott. Állja-e még? Bírja-e még?

A jelölt egészen fiatal ember. Szinte gyerek még, tizenhat éves, ha van. Vajon befogadják-e a törzs nagyjai? Vajon holnaptól egyívású harcosként járhatja-e a falka nyomán a betondzsungel flaszterösvényeit.

A legsúlyosabb próbatétel még hátravan.

Civilizált kezünkben reszket a dekadens golyóstoll: a megbélyegzés barbár rítusa következik.

A sámán előtt bizarr szerszámok. Kapcsok, horgok, stemplik.

A barlangban fokozódik a feszültség. Tarkónkon felborzolódik a szőr. Nyakunkon érezzük a falka forró leheletét. Fekete, vagy fehér? Csálé, vagy hajsz?

A sámán vékony ajka mozdul.

Most! Most!

És elhangzik az utolsó, a mindent eldöntő, rettenetes kérdés:

— Anyja neve?

Az ifjú lehajtja a fejét. Horpadt halántékán kéken lüktet egy ér. Alig hallhatóan suttogja:

— Brézlmájer Stefánia.

A sámán szeme villan. Aztán a keze is. A bélyegző koppan, ahogy valósággal ráveti magát a bélyegzőpárnáról a rózsaszín papírra.

— Na itt van, ni — enunciálja a sámán az ősi, vajákos igéket és átnyújt valamit az ifjúnak. A valamin ez áll: „Személyi igazolvány".

A feszültség oldódik.

Férfi született.

TERMÉKENYSÉGI RÍTUS

A házasulandó harcos a szálló ablakában áll. Köntöse rövid, még ágyékát sem takarja.

Előtte kis zöld, kultikus ládikóban fekete föld. A mindent befogadás, az ősanyaság szimbóluma.

A házasulandó kezében zacskó.

A házasulandó harcos a birtokbavétel évezredes mozdulatával a ládikó fölé guggol.

Most gyors be-ki mozdulatokkal lyukat fúr a földbe. A hüvelykujjával...

A házasulandó harcos most minden egyes lyukba beléhinti magvait.

A zacskóból.

A Freudon nevelkedett szemlélő torka kiszárad. Teljességgel hatalmába keríti az aktus mélységes szimbolisztikája.

A zacskón felirat: „Korai hónapos retek".

HŐSKULTUSZ

Egy ősi vallás vad ceremóniája. Három táltos formál kört. Előrehátra hajlonganak, titokzatos motyogások közepette szemlélik a kezükben tartott kultikus papiruszokat.

A kultikus papiruszokon múltba kövült korok hőseinek imágói. Mágusok, hérosok, démonok, félistenek.

Reding Itel, Harras Rezső, Tell Vilmos, Rudenz Ulrik, Stüszi vadász, Kuoni pásztor.

Távoli dobok döngenek. Vagy csak az a civilizált szívünk zakatol?

A táltosok atyja most felemeli kezét. És messzehangzó szóval kiáltja világgá egy titokzatos ősi hit kabbalisztikus igéit:

— Piros negyvenszáz ulti durhmars...

* * *

Mindeme transzcendentális gomolygáson, mindeme primitív ősködön csak egyetlen modern eszme süt át éles és tiszta fénnyel: a munkásszállásra nőt vinni szigorúan tilos!

Peterdi Pál

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt, fél nyolc lesz néhány perc múlva, várom a híradót: ki, kit és hol ölt meg, kicsodák hol és kicsodákat bombáztak, mi dőlt össze, mi robbant fel, mi zuhant le és mi röpült a levegőbe, röviden: mi újság a nagyvilágban?

Egyelőre a tévé maciját nézegetem, most ért véget az esti mese, a maci lámpát olt és az ágyába bújik, milyen aranyos, csakugyan van egy ilyen kis medvebocs a tévében, akit ügyesen beidomítottak volna? Nem hiszem, ez az aranyos maci bizonyára bábfigura, mese az egész, az is mese volt, hogy előzőleg a nyuszi túljárt a róka eszén és felmászott előle a fára — mégis végignéztem, sőt — mit tagadjam — elbájolt. Az esti mesét a gyerekek százezrei nézik, ők még hisznek is benne, számunkra a mese: megtörtént események ábrázolása.

Hogy az emberi léleknek menynyire szüksége van a mesére, az kiderül egy fél órával később, a Kék fényben, amikor a felnőtteknek szóló mesékről szól a műsor. Itt van például egy asszony, aki százezreket kapott az ügyfeleitől, olyan jól tudott mesélni. Azt mesélte, hogy magas kapcsolatai vannak a kerületi tanácsnál, és akiknek ezt a mesét elmondta, azok elhitték a mesét, mint a gyerekek a nyuszi és a róka történetét. Elhitték bizony, mert — mint mondtam — az emberi léleknek olyan természetes szükséglete a mese, mint az emberi testnek a lakás. Hát még ha együtt kapja mind a kettőt!

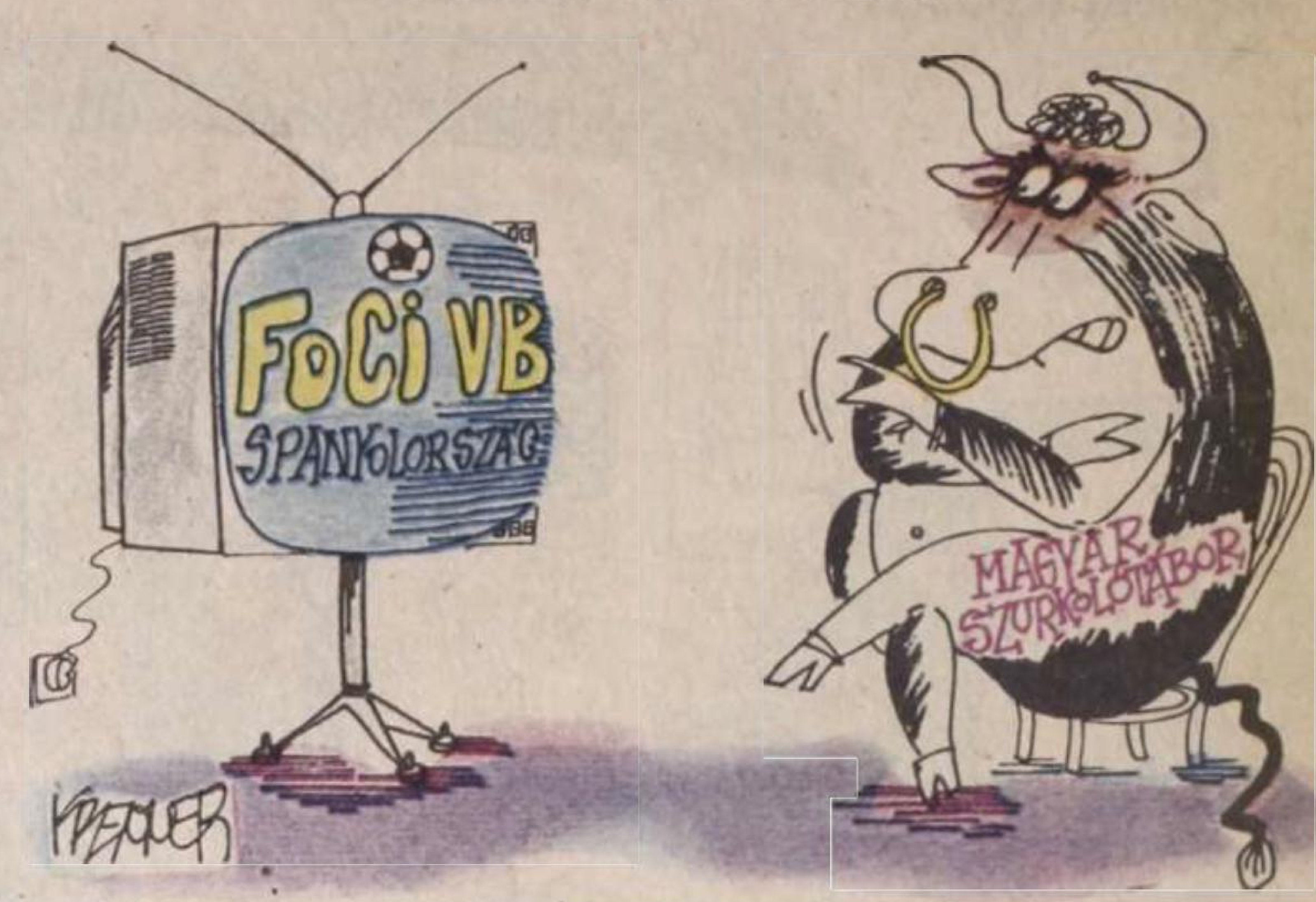
A keleti (orientális) mesevilág már az 1001 éjszaka meséi óta híres-nevezetes. Semmi meglepő sincs tehát abban, hogy annak a marokkói úrnak felelős posztokon ülő vezető tisztviselők is elhitték, amit mesél. Hogy ő egy nyugatnémet cirkusz igazgatójának a fia, aki történetesen pénz nélkül érkezett Pestre, rövidesen megérkezik az apukája, az majd visszafizeti azt a pár ezer forintot, amit ő most kölcsön kér. Meg is kapta a pénzt, olyan jól mesélt, nyilván tudta, hogy az emberi léleknek olyan természetes szükséglete a mese, mint neki a pénz. A marokkói bácsi tevékről és majmokról is mesélt a pestieknek, kapott is pénzt a meséjéért, a bácsik és nénik, akik a meséjét hallgatták, még azt sem tartották feltűnőnek, hogy egy nyugatnémet cirkuszigazgatónak nem lehet kávébarna színű kisfia — vagy legalábbis nem valószínű —, azt gondolták a bácsik és a nénik, hogy a mesemondó nyilván a napon sült le, igaz, nálunk az utóbbi napokban nem volt strandidő, de ki tudja, hogy milyen idő volt Hamburgban?

Tetszett nekem ez a marokkói. Tetszett, mert ő maga is jól mulatott rajta, hogy milyen meséket tudott mondani s milyen sikerrel, ő maga is mulatott rajta, hogy mi magyarok milyen gyermeteg lelkűek vagyunk, hogy ingünket-gatyánkat is odaadjuk egy-egy jóízű meséért.

Kíváncsi vagyok, hogyan tudtak beidomítani egy kis medvebocsot a tévében, hogy eloltsa a villanyt és bebújjon az ágyába. Talán akad valaki, aki ennek a titkát — tisztes honoráriumért — elmeséli nekem.

Tabi László

REMÉLJÜK, NEM ÍGY LESZ...

KÉPREJTVÉNY

(Megfejtés: Egykaptafa)

– Mit vár, mama?
– A következő anyák napját.

A KUTYAKIÁLLÍTÁS SZTÁRJA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy férfi monológja:
— Borzasztóak a bevásárlások. Ha kijövök a pénzből, nem jövök ki a feleségemmel. Ha viszont kijövök a feleségemmel, nem jövök ki a pénzemből...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Látod, kisfiam — fejezi be apu a hosszú történetet —, most elejétől végig elmondtam neked a második világháborút és azt, hogy nekem milyen szerepem volt benne.

— Igen, apukám — feleli tűnődve a gyerek — dehát tulajdonképpen akkor mire kellett nekik az a sok töb katona?

RUFFOLÓK KÖZÖTT

Mindig is az volt a meggyőződésem, hogy a mi országunkban nincsenek tabu témák. Nálunk mindenről lehet beszélni, sőt — mint azt a Mészöly Kálmánról sugárzott tévéfilm is tanúsította — ma már olyan dolgokat is ki lehet mondani, melyeket korábban legfeljebb, ha szűkebb családja körében mormoghatott el az ember a bajusza alatt.

Mindezek alátámasztására, így hamarjában, második legkedvesebb hetilapom képes riportja ötlik az eszembe. A bátor, kényes témáktól sem visszariadó írás szerzője ugyanis nem sokat teketóriázik: több helyszínen játszódó alkotásának egyik fejezetét rögtön a közepén kezdi. (A nagyobb hitelesség kedvéért szó szerint — és kurzívval, azaz dőlt betűvel — idézem a cikk néhány mondatát.)

— Ön ruffol?

— Ruffolok.

Puff neki! Dr. Veres Pált (Magyar Ifjúság) és dr. B. P.-t (Új Tükör) sem kell félteni, ha intim kérdések nyilvános tárgyalásáról van szó, de ennyire nyíltan még ők sem mernek beszélni. Miután úrrá lettem lányos zavaromon, tovább olvastam a cikket.

— Az mit jelent konkrétan?

— Gorombaszőrtépést.

Csak így egyszerűen, minden körítés nélkül. A riport alanyáról ezután egy odavetett mondatból azt is megtudjuk, hogy három évig gyesen volt, de előtte is, utána is, csak ruffolt.

Ez legalább világos és érthető. Nem tartozik ugyan ránk, de ha már szóba került, nem kerülgeti a forró témát, megmondja, hogy ruffolt.

Egészen idáig négyszemközt folyt a ruffolásról szóló intim csevely, amikor újabb szereplő lépett be a történetbe.

— Bocsánat, hogy beleszólok az Önök beszélgetésébe, de az elvtársnő nem jól mondja. Nem ő tépkedi a szőröket, hanem a gép.

Az új szereplő, akiről egyébként később sem derül ki semmi — tehát, hogy fiú-e vagy lány, ruffoló, vagy sem — ezután részletesen ismerteti, hogyan kell ruffolni. (Aki nem szereti a túlságosan pikáns dolgokat, a következő néhány sor olvasása közben hunyja le a szemét.) Az elvtárs(nő) ugyanis, aki az előbb kiigazította az elvtársnőt, így írja le a ruffolást: *Be kell rakni a bőrt a ruffológépbe, abban van egy gumihenger és egy vashenger, ezek közé beszorul a nyúlbőr, amikor pont beszorult, akkor hopp, hirtelen ki kell rántani a nyúlbőrt. Ha kellő pillanatban rántunk, az összes gorombaszőr a gép alá esik.*

Gorombaszőr ide, gorombaszőr oda, mi tagadás, egy kicsit begorombultam. Enyhén goromba hangulatban olvastam tovább a ruffolásról szóló beszámolót, amikor néhány sorral lejjebb érve, azt hittem, káprázik a szemem. A következőkben ugyanis a ruffolásról kiderült, hogy *külföldön csak férfiakkal végeztetik, igaz viszont, hogy egyedül nálunk ruffolnak a széken ülve.*

Szóval így állunk! Széken ülve! Miért kell nekünk mindent másként csinálni, mint teszik azt külföldön? Ha szerte a világon mindenhol a férfiak ruffolnak, nálunk miért a nők? S ha már így van, miért egyedül a magyar nők ruffolnak széken ülve?

Ekkor már olyan vörös lettem, mint egy pirulós rák, de a következő mondatnál azután végképp betelt a pohár: *...vékony, törékeny asszony... héttől háromig ruffol...*

Dehiszen az nyolc óra ruffolás, gondoltam ijedten. Kinek van erre energiája, jutott eszembe a lassan szállóigévé vált reklám. Ráadásul, jóból is megárt a sok, mert akármilyen élvezetet is nyújt valami — ezt is dr. Veres Pálnál olvastam, ugyanabban a lapszámban, csak néhány oldallal hátrább — az élet nem csak ebből áll, ez ugyanis csak egy része a boldogságnak.

Miután még néhány közismert bölcsesség átfutott az agyamon, lassan megnyugodtam. Immár higgadtan, megértő türelemmel ismét végig olvastam az írást, s beláttam: majdnem olyan vagyok már, mint Móricka, akinek mindenről az jut az eszébe.

A riport ugyanis, ha még nem mondtam volna, egy kalapműhelyben játszódik, a ruffolás pedig gorombaszőr tépést jelent.

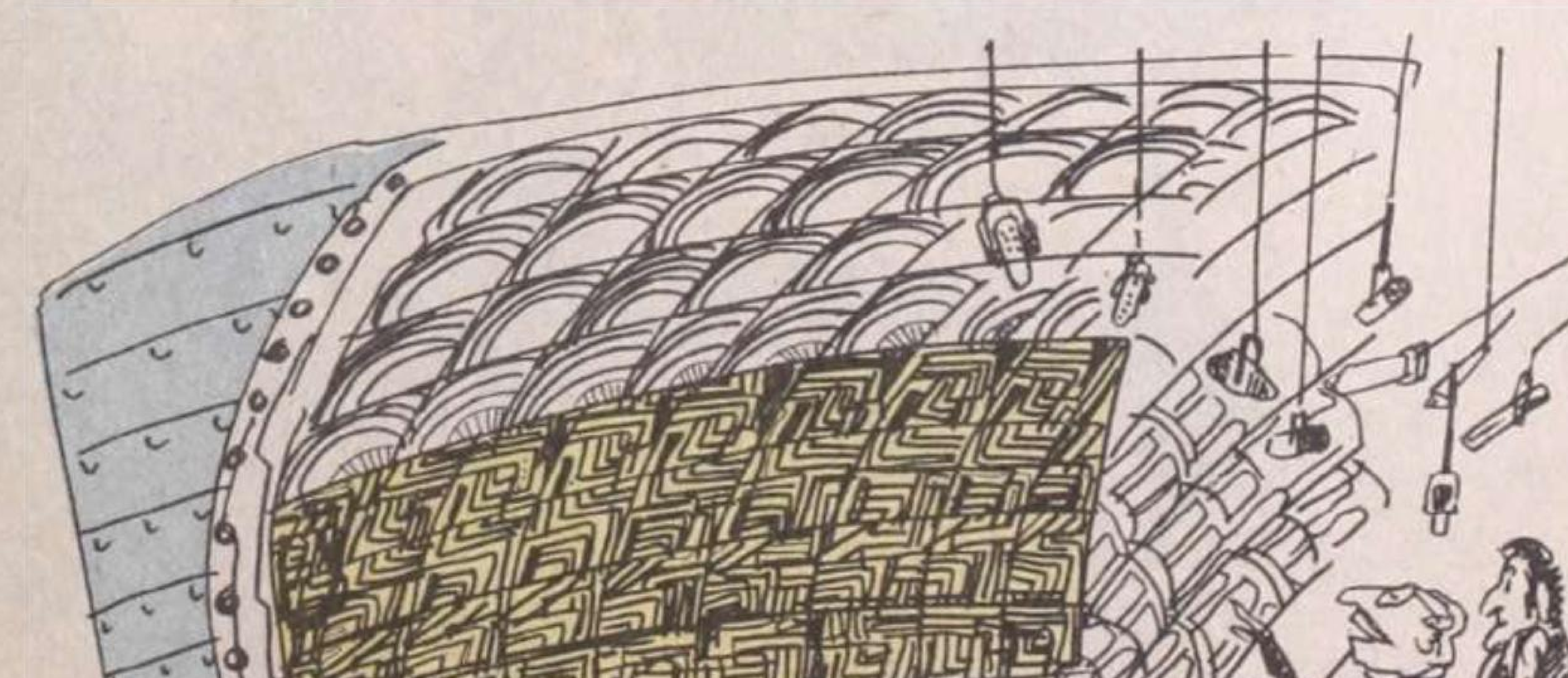
Szóval, huncut aki *ruff*ra gondol.

Föld S. Péter

— Nem figyeled, hogy a mi időnkben a telefonkönyv is mennyivel izgalmasabb volt?

AKUSZTIKAI LABOR

— Ezt hallgasd meg, öregem! Teljesen elnyeli a trágár szavakat...

HOL VAN LUDAS? ITT VAN LUDAS!

KÓSZÁLÁS A MÁTRA ALJÁN

Az új M3-as autópályán Hatvanig már be van járatva az út, ezért itt az ideje, hogy néhol lezárják a belső sávot, s csövet fektessenek. Igaz, mindent nem lehet egyszerre beépíteni egy autópályába. Néhány autós azt mondja, hogy már így is több van benne, mint kellene. Egy tehergépkocsi-vezető például azért talált telibe a 33-as kilométernél egy helységjelző táblát, mert szerinte mágnest építettek a táblába. De lehet, hogy rövidlátó volt, és túl közelről akarta elolvasni a helységneveket. Ludas község nevét a 94-es kilométerkőnél olvashatják az autósok, de a táblát hagyják ott, hogy mások is odataláljanak május 29-én és 30-án a Ludas majálisra!

SZÁLL A KOROM FÉSZKÉRE

Az elmondottakból is látszik, hogy Ludastól Budapest 94 kilométerre, Moszkva 1451 kilométerre, New York 7044 kilométerre, a Déli-sark pedig 15 278 kilométerre fekszik. Ludas egyébként néhány centiméterrel lecsúszott a Mátraaljáról, ezért nem szerepel az útikönyvekben. Két testvérével, Detkkel és Halmajugrával közös közigazgatási édesapja van, akitől mindig az a gyerek kap valami ajándékot, amelyik a legjobban viselkedett. Mostanában Detk volt a legjobb kisfiú, mert új iskolát, óvodát és orvosi rendelőt kapott. Szükség lenne még egy sportpályára is, de ehhez a három testvérközségnek olyan jól kell viselkednie, hogy az a megyei tanácsnál a Télapó fülébe jusson. Addig is a detki művelődési házban, a színpadon működik a lövészszakkör, s durrogtatnak is eleget, hátha egy kicsit nagyothall a megyei Télapó.

Persze, még messze a tél, a hó, azonban a környéken már itt van a korom. Ludas vasutasközség, minden családban megcsapott már valakit a mozdony füstje, ennek ellenére a közeli Gagarin Hőerőmű füstjét, kormát és pernyéjét nem szeretik. Ezek a kéményből jött látogatók valahogy még a vasutasok kitergetett fehérneműjét sem tisztelik. Csakhogy széllel szemben Ludason és környékén sem lehet panaszkodni.

„Gyilkos"-nak becézik a ludasi vasútállomás mellett a büfé-falatozót. Még az ötvenes években történt, hogy a 19 környező községből átutazó emberek itt gyűltek össze kuglizni. Ledöntötték a bábukat és bedöntötték az italt. Valaki annyira bedöntötte, hogy bicskával levágta cimborája fülét. Egy verekedésbe még az akkori tanácselnök is belekeveredett. Szerencsére, ma már Koncsos István tanácselnöknek nem a kugliért, hanem az iskola tornateremért és az öregek napközi otthonáért kell „verekednie".

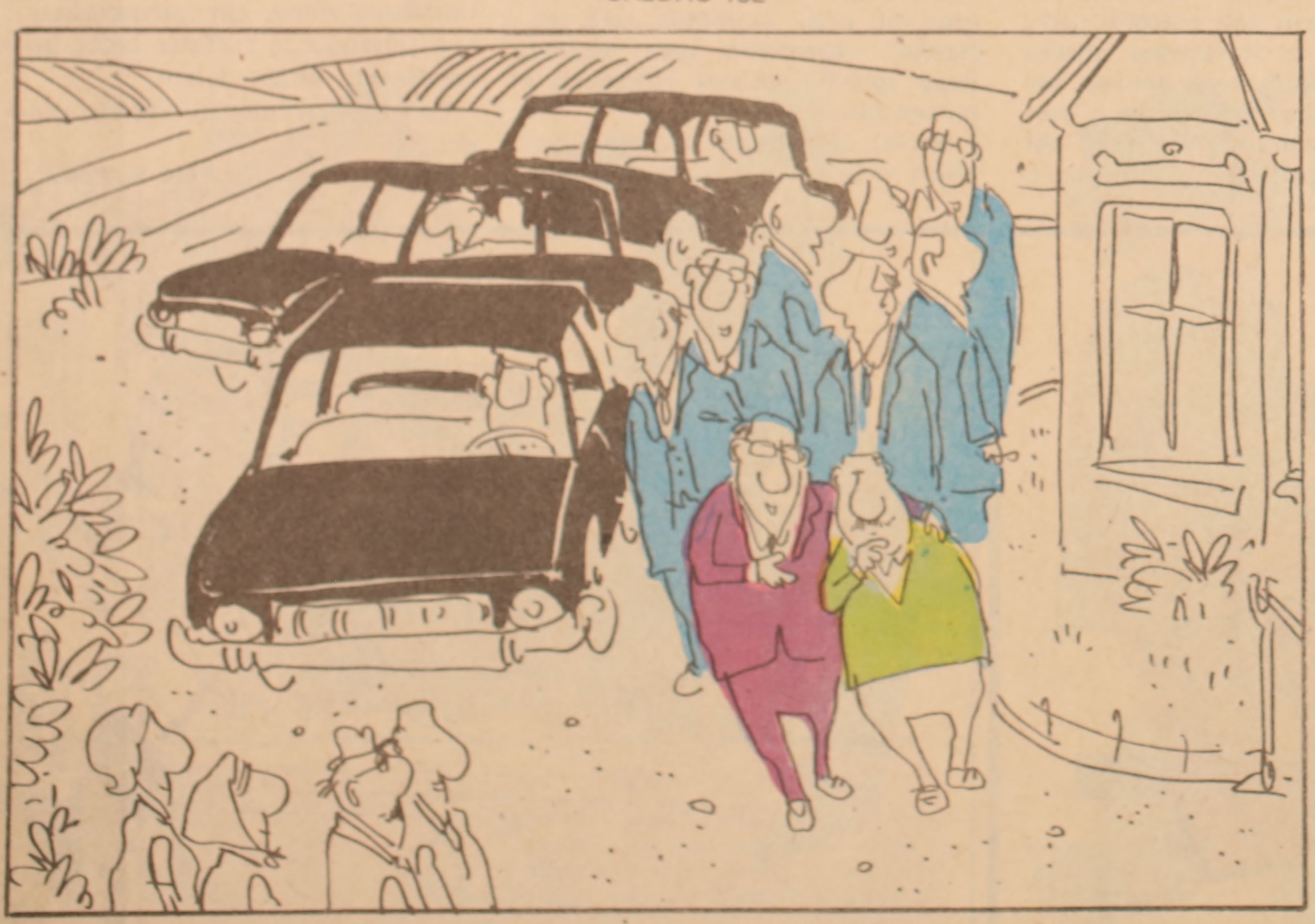
VÖRÖSBOR ÉS JÉGESŐ

1979-ig Damoklész kardja lebegett Detk északi része fölött. Addig úgy volt, hogy a Thorez Bányaüzem 70 házat lebontat a község végén bányaművelés miatt. Aztán valaki visszadugta Damoklész kardját a tokjába, s az emberek újra elkezdtek építkezni, szépítkezni. Olyannyira, hogy mostanában nemcsak a korom szállingózik a környéken, hanem az emberek is visszaszállingóznak ide a városi lakótelepekről, mert sokan jobban szeretnek „beszélgetni" a földdel, mint a szárítópadlással, vagy a toronyházak tizedik emeletére tévedő verébbel.

A visszaszállingózásban a földdel való „elbeszélgetésben" a detki Magyar—Bolgár Barátság Termelőszövetkezetnek is nagy szerepe van. Különösen Szabó Imre elnöknek, aki országgyűlési képviselő, s a 6 ezer hektáros gazdaság gondjai mellett a Heves megyei 9. számú választókerület ügyes-bajos dolgait is az aktatáskájában hordja. Szabó Imre egyébként az 1975-től beindult vörösbor program egyik szellemi atyja, ám ő sem próféta saját hazájában, mert a tsz-nek sörpalackozója van, s a környéken szívesebben isszák az emberek a sört, mint a bort. De hát Detken sincs minden úgy, ahogy azt a messziről jött idegen elképzeli, hiszen a tsz bemutató gazdaság, és amikor fiatal osztrák mezőgazdasági szakemberek jártak errefelé, ők is azt hitték, hogy itt nagykanállal eszik a birkapaprikást, s pattogtatják az ostort a lovak között. Aztán nagyon meglepődtek, hogy az „istállókban" modern erő- és munkagépek vannak.

Ennél csak az a meglepőbb, hogy a tsz évek óta nem köt biztosítást jégkár ellen. Ezt a taktikát egy idős bácsi észrevételére alapozzák, aki megfigyelte, hogy 1928 óta nem volt jég Detken. Reméljük, hogy a Ludas majálison is csak a sör lát majd jeget!

GAZDAG TSZ

– Nem személy szerint nekem kellene ez a kis kölcsön, hanem a Nemzeti Banknak!...

JAJGAT A PATAK

Gyöngyösön a Nagy-patak a Mátrából csörgedezik lefelé. Medrében üres zacskóstej tasakok, rozsdás dobozok, cúgos cipők és döglött patkányok élnek békés szomszédságban. A patak időnként felkap belőlük egyet-egyet, hogy aztán valahol felépítsen egy szeméthegyet, amelyik egyszer talán magasabb lesz, mint a Mátra. De minek bántsunk egy szegény kis patakot, amikor napjainkban már a Balatonnál is az a divat, hogy a kiveszett halfajták helyett Dáciát és Trabantot telepítenek a tóba.

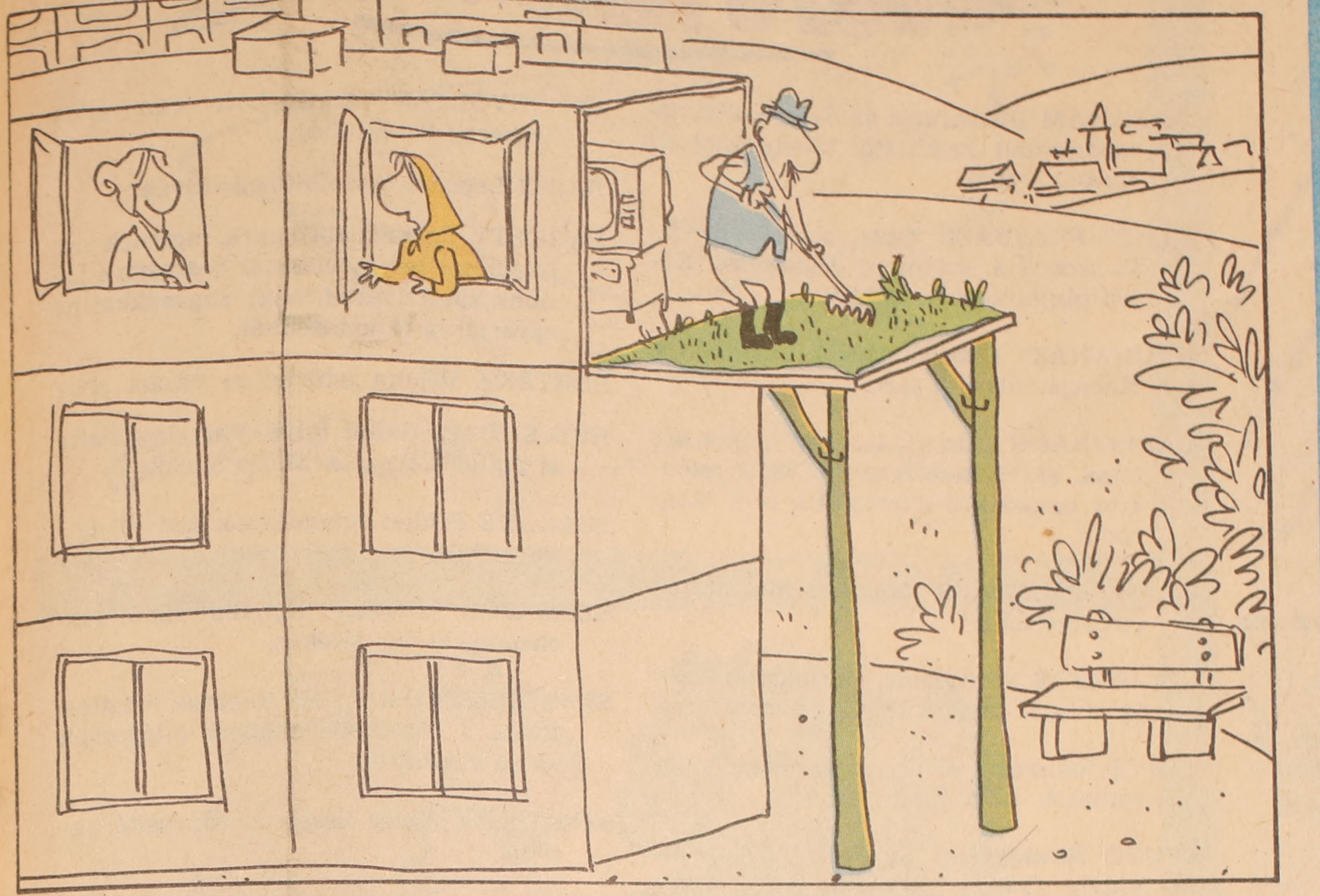
A patak mellett a gyöngyösi autóbusz-pályaudvar automatáiban elhelyezett szendvicsek is elárvultnak tűnnek. Sokszor napokig várhatják, hogy a Mátra kapujából felvigye őket valaki a hegyekbe üdülni. Nem úgy a „halászlé leves", amelyik 2x2 forintért sárga erőlevesnek öltözve vígan folyik ki az automatából. Igaz, az automata egy forintot visszaad, de szálkát, ikrát egyet sem. Aki ettől az „erő-halászlé levestől" meg tudja mászni a Mátrát, az igazán megérdemli, hogy odafent egy vaddisznóval találkozzon.

A vaddisznóval való találkozáshoz jobb a gyöngyösi borozókban árult kékfrankos, mátravidéki, halmaji, abasári, debrői és domoszlói. Ezektől érezheti magát olyan erősnek az ember, hogy a Mátra-szálló éjszakai bárjának portása, a volt nehézsúlyú bokszoló, mindig egy gumibotot tart készenlétben a belső zsebében.

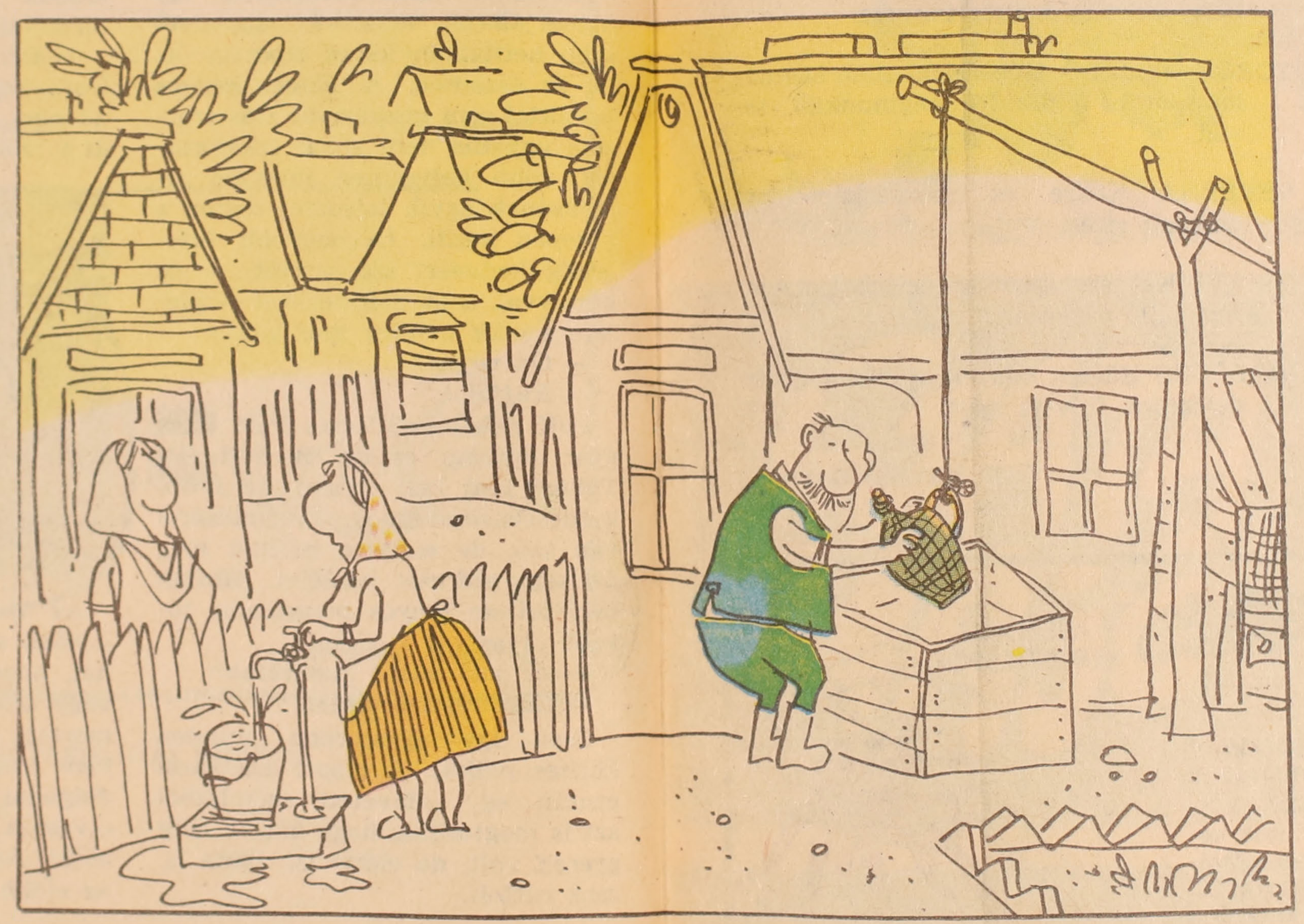
Talán az egri kofának is jól jött volna egy gumibot. Az történt vele ugyanis, hogy a sok szoknyája alá, a zsebeskötényébe nyúlt valaki, s ellopta a pénzét. Kérdezte tőle aztán a rendőr, hogy drága mama, hát nem érezte? De, fiam, éreztem, válaszolta a kofa, csak azt hittem, hogy tisztességes szándékai vannak.

A miskolci színháznak is tisztességes szándékai vannak Egerben, csupán az a baj, hogy kamaradarabokat nem lehet bemutatni egy 600 személyes színházteremben. Így egyes egri színházrajongók szerint az volt a legnagyobb siker a közelmúltban, amikor a büfésnő 3 üveg sört tudott eladni. De mit sör, mit színház, amikor Egerben is a bortól szédül el legjobban az ember. Akik nagyon elszédülnek, azoknak hamarosan kiadják a város kocsmatérképét.

Kell is ez a térkép nagyon, nehogy a városba özönlő másfél millió turista betévedjen a föld alatti pincerendszerbe, s akkor nem lesz kinek eladni az üzletekben árult milliónyi csecsebecsét.

– Szegény uram nem tudja megszokni a lakótelepet!

– Nem hajlandó a csapot használni, azt mondja, más íze van annak a kútvíznek!

Lehoczki István rajzai

140 LIBAMÁJ

Amikor a törökök a régmúltban errefelé portyáztak, Egerben félreverték a harangokat. A harangszót meghallva fel is kiáltottak egy környező településen az emberek:

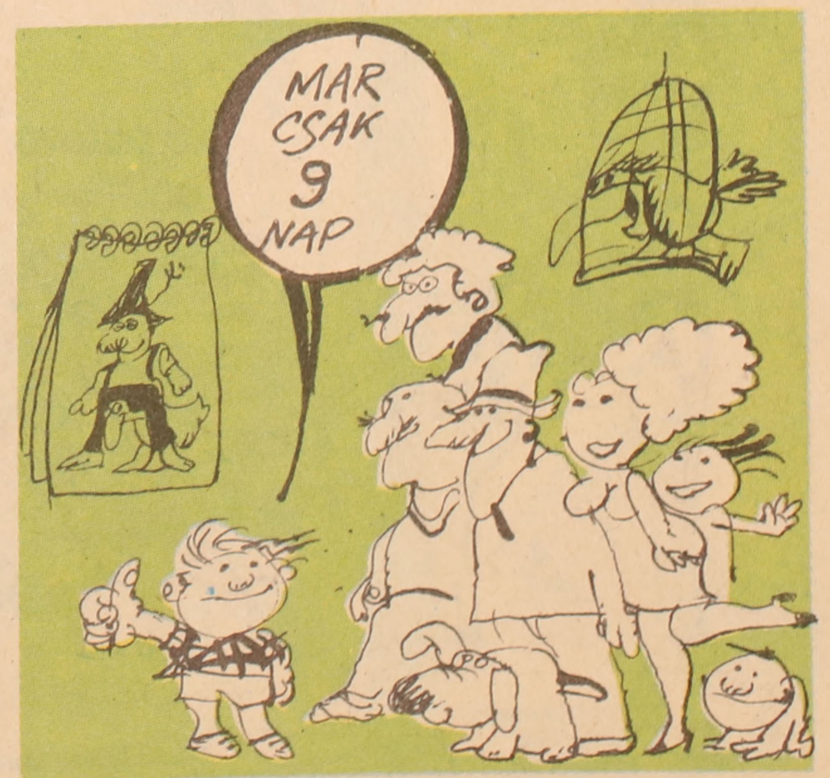
— Meneküljünk, Eger szól át!

Így lett a település neve Egerszólát.

Egerszólát ma a libatenyésztés egyik fellegvára. A Ho Si Minh Termelőszövetkezetben 32 ezer liba és 230 dolgozó van. Ez azért világraszóló adat, mert majdnem 140 libamáj jut egy főre. Ezért nem csoda, hogy a Mátra és a Bükk találkozásánál elterülő községből nem visz el senkit a huzat. A huzat a libainfluenzát viszi el a dimbes-dombos vidékről, na meg a nyolcvan fokos meleg vizet Egerszalókról. Állítólag már 15 éve folyik a vakvilágba, s milyen jól jött volna ez 1552-ben, amikor az egri nők ezzel kúrálhatták volna a bástyákra felkapaszkodó törökök reumás vállát. Csakhogy a törökök szerették a meleg vizet, és az egri vár ostroma helyett biztosan fürdőket építettek volna a környéken.

Egerszóláton most nem meleg víz, hanem edzés folyik. Dér József tsz-elnök vezetésével lázas szorgalommal készülnek azok a libák, amelyek május 29-én Ludason a libaterelő-versenyen indulnak. Ottjártamkor a libák megkértek, hogy adjam ország—világ tudtára, ők is mindenkit szeretettel várnak a Ludas majálisra!

Tormai László

TRIBÜN

Vesztes mérkőzésről jön haza a srác. A mama megkérdezi:

— Na, mit mondott az edződ?

— A csúnya szavakat is megismételjem?

— Isten őrizz!

— Akkor nem mondott semmit.

•

Szó van arról, hogy az olasz válogatott a világbajnokságon visszatér a catenaccióra, a sündisznóállásból való védekezésre. Enzo Bearzot szövetségi kapitány egy erasmusi idézettel próbálta magyarázni elhatározását:

— A róka ezer trükköt tud. A sündisznó csak egyet. De az a legjobb.

•

Ezt a történetet a Watford Observer című lapból vettük.

Az Agytröszt 1980 című vetélkedő második helyezettjén a Westminster kórházban szívműtétet hajtottak végre. A műtét sikerült, a páciens már lábadozik és bizakodva tekint a jövőbe.

— A professzor úr azt mondta — nyilatkozta lapunk munkatársának a kórházi ágyon —, hogy hamarosan teniszezni is tudok majd. Ez nagyon érdekes, hiszen mostanáig sosem teniszeztem.

•

A szurkoló egy vadonatúj labdát nyújt át a menedzsernek.

— Ha megkérhetném, adja ezt oda a kapusnak, hogy írja rá a nevét.

— Rajtam nem fog múlni — mondja a menedzser. — Csak ki ne ejtse!

•

Klaus Kotter, a bob világbajnoka egy síversenyen találkozott Thomas Kellerrel, a Nemzetközi Evezős Szövetség elnökével. Beszélgettek, próbálták összehasonlítani a két sportágat.

— A bob és az evezés között az a különbség — mondta Kotter —, hogy a bobozásba nem lehet belefulladni.

•

Az alpesi sívilágbajnokságot — mint tudjuk — egy Schladming nevű faluban tartották. Egy nyugatnémet tv-riporter kommentárja:

— Schladming éjszakai élete körülbelül olyan szórakoztató, mintha az ember öt óra hosszat fát vágna a hóviharban.

•

„Szállok mint a lepke, szúrok mint a méh" — emlékezhetünk, ez volt Muhammad Ali kedvenc mondása, önmagáról.

Ray Gandolf sportújságíró most végignézte az immáron 39 éves Ali egyik edzését és módosította a szlogent:

— Száll mint a horgony, szúr mint a moly.

•

Papa, mi a különbség a sportpisztoly és a gyorstüzelő pisztoly között?

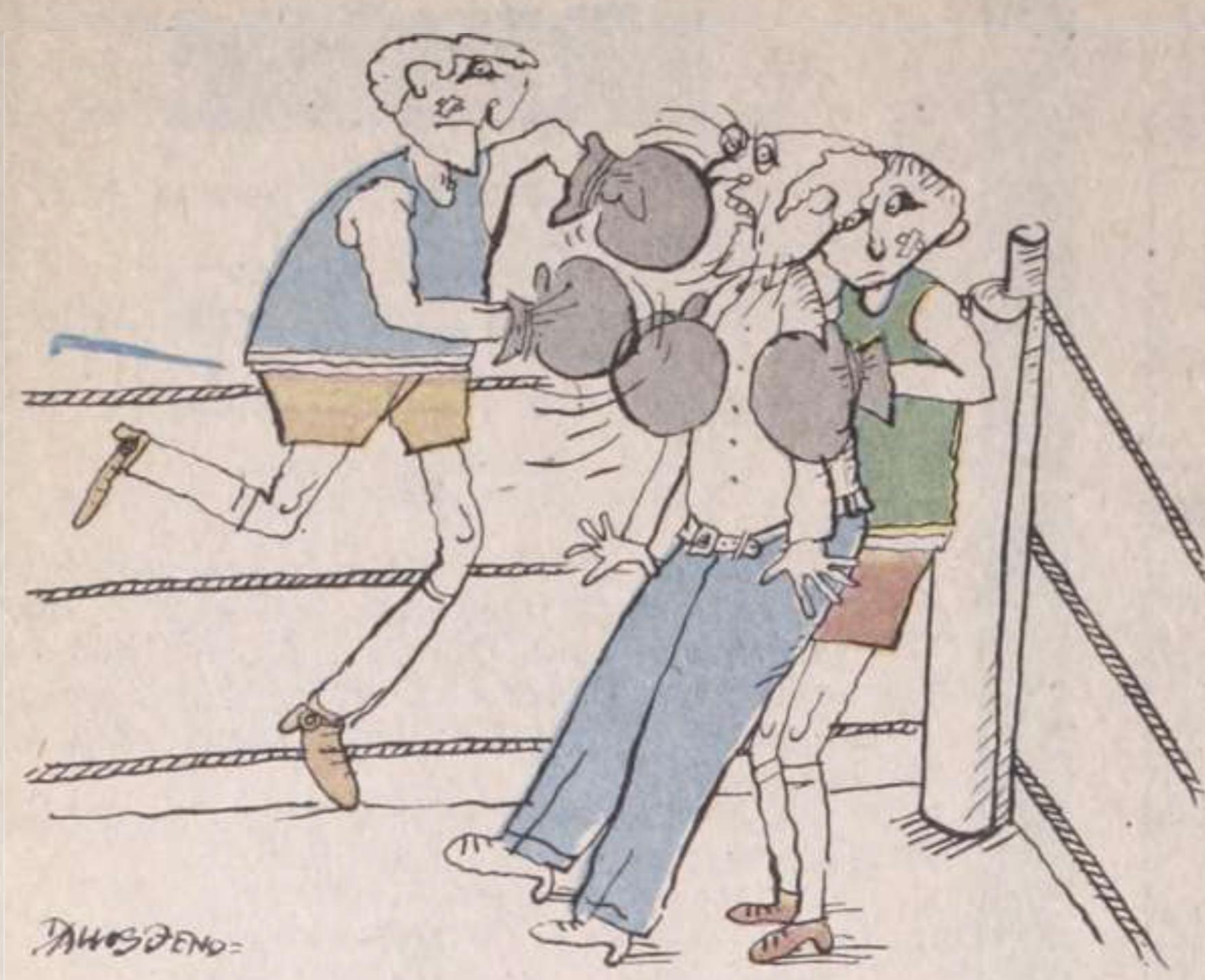
— Na nézd, fiacskám. A sportpisztoly az olyan, mint amikor én beszélek. A gyorstüzelő meg olyan, mint amikor az anyád.

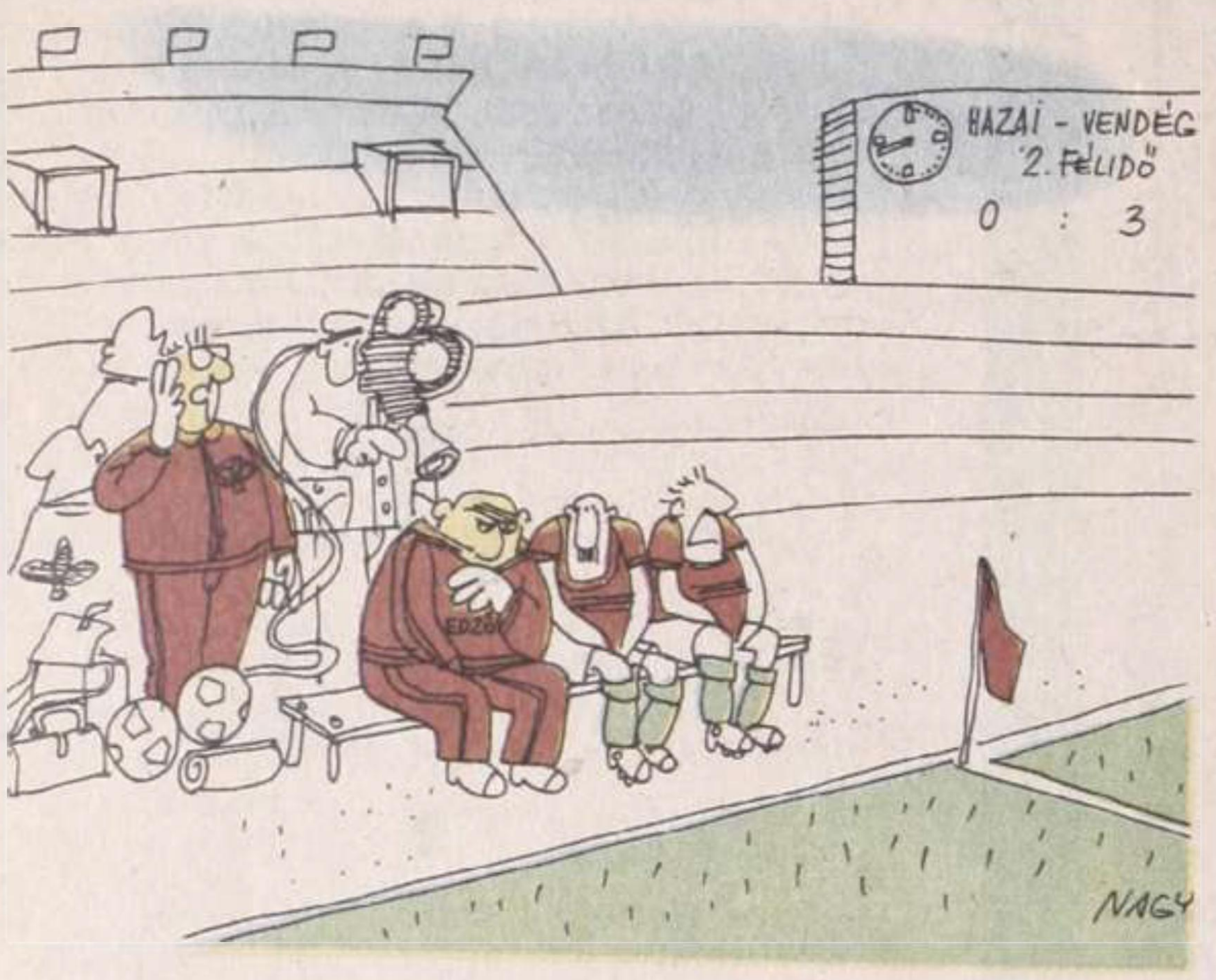
p. p.

IBUSZ-ÚT A LUDAS-MAJÁLISRA

Az indulás időpontja: 1982. május 29-én 7 órakor Budapest V., Szent István térről. Részvételi díj: 205 forint, nyugdíjasoknak és gyerekeknek 185 forint személyenként. Az utazásra jelentkezni lehet Budapesten a Lenin körút 55. szám alatti IBUSZ-irodában vagy telefonon a 420-959 számon Kovács Margit ügyintézőnél.

KETTŐS FEDEZÉK

– Ne zavarják, ilyenkor már a mérkőzés utáni magyarázkodást fogalmazza!...

NEVETŐ LEXIKON

ÁBRAHÁM Illusztráció az ókori zsidók lószerszámait bemutató, Mózes által írt szakkönyvből.

ALÁSZ-PLAJBÁSZ Tiszai alászok speciális irónja a zsákmány jegyzésére. Külön plajbizsebben tartják.

BRUHAHÁZ Bohócöltözékek szakboltja. Kacagányokat is tart.

CAPISTRÁNG (János). Hunyadi János hős társa, aki Nándorfehérvár alatt esténkint hámszíjjal durrogtatta el a takarodót.

CSÁSZÁRMETSZÉS Sémita imperátorok circumcisiója.

DÉLIBÁBOS Mediterrán marionettművész. Szlovákiai megfelelője a tótágas.

EJNYE (uhnyem). Finnyásabb volgai hajóvontatók zsörtölődő dala.

ÉVUTÓ Növényfajta, az évelő növény ellentéte. Csakis Karácsony és Szilveszter között hajt.

FÚVÓSÖTÖS A legjobb jegy a Zeneakadémia trombita-tanszakán.

KÁPOSZTÁS Káptalanok élelemmel való ellátása.

KÖCSÖGDUDA Szoptatós dajkák emlője.

KÜKÜLLŐ A K. und K. lovasságnál használt patkolóeszköz.

LEVELESLÁDA Csupa abcúgot tartalmazó választási urna.

NETÁN Nyugat-Európának szállítandó kelet-európai gázfajta.

ŐSI NYOLCAS Árpád-kori gumirádlis szekerek kerékhibája.

PACNI Lepedőt összefoltozni. (Sváb.)

PARKETT Egészen apró park, melynek fáit fölfűrészelték és viasszal beeresztve lábunk alá helyezték hogy zúgásukkal ne zavarják a táncmuzsikát.

PORTÉKA Régóta letörletlen vásári polc.

RUBIK Közép-itáliai folyó. Partján vetette el Julius Caesar a bűvös kockát.

SZALÓME Bibliai fejvadászok kedvelt felvágottja.

SZEMAFÓR Ellenfele lapjába sandítgató chemin-de-fer játékos.

SZERECSENMOSDATÁS Négerek megtisztítása a testükre rakódott világosabb színű maszattól.

SZERTELEN Egész készletét kiárusító patikus.

TENYÉRBEMÁSZÓ A fülbemászóhoz hasonló kellemetlen rovar, melytől viszketni kezd az ember tenyere.

TOROKRESZELŐ Gégehurut ellen használatos, érdes felületűre megmunkált vasrúd.

VERBÉNA Kékre és mozgásképtelenre pofozott virág.

VIZAVÍ Két szembenálló óriáshal kaviárért zajló párbaja.

VÍZBŐSÉG Hülyék mérték utáni kalaprendelésekor fölvett adat.

Timár György

MESÉK AZ ERDŐBŐL

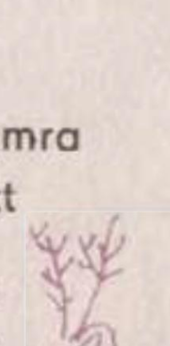
AZ „ERDEI ALKOTMÁNYOS TANÁCS"

előtt egy érdekes ügy vár tisztázásra.
A felperes a páva. Panasza tárgya:
az erdei tisztáson, gyanútlanul járva,
váratlanul érte egy majom támadása,
aki legszínesebb tollát tépte ki,
és a maga megfelelő felébe dugta,
s azóta hencegve hirdeti: az övé!
Esküszik arra, hogy ott nőtt ki neki!

ÁLLATVÉDELMI OKTATÁS

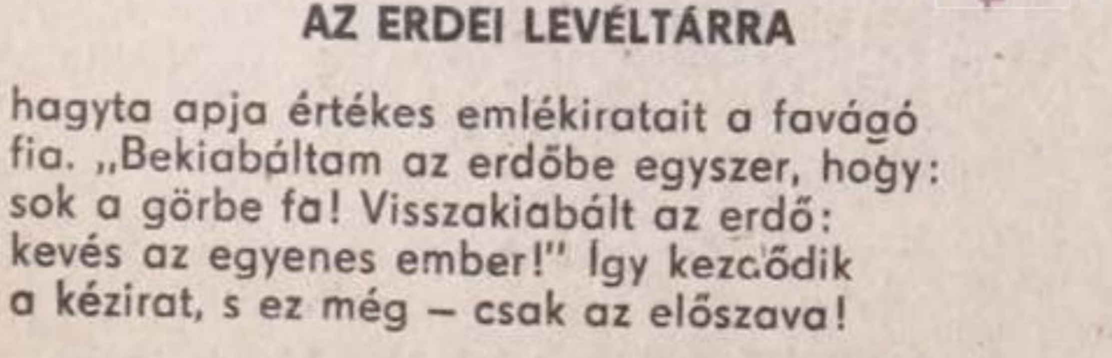
Az „Erdei Főtanács" életvédelmi tanfolyamra kötelezte a szarvasokat. Sokat elpusztított ugyanis közülük egy illetéktelen vadásztársaság, s iszonyatos kárt szenvedett az erdő gazdasága, – pedig a nyúlvédelem megszervezéséhez nagy szükség lett volna a külföldi vadászoktól várt valutára!

AZ ERDEI LEVÉLTÁRRA

hagyta apja értékes emlékiratait a favágó fia. „Bekiabáltam az erdőbe egyszer, hogy: sok a görbe fa! Visszakiabált az erdő: kevés az egyenes ember!" Így kezdődik a kézirat, s ez még – csak az előszava!

Borbély Tibor

KARIKATÚRA-SULI PÁLYÁZAT

„Rajzoljatok mókás állatokat!" Ez volt pályázati felhívásunk egyik feladata. Sokk vicces állatrajz érkezett, ezekből közlünk négyet. Utolsó fordulónkban kötetlen témával mindenféle karikatúrát elfogadunk. Két kikötésünk van csupán: hogy gyerekek rajzolják és a rajz színes legyen. A legötletesebbeket kiállítjuk a Ludas napokon.

SZABÁLYOZHATÓ ZSIRÁF

Prubjánszki Erzsébet
Homrogd
Ált. Iskola 3812

ABSZOLÚT KERESZTESPÓK

Kovács Katalin
Estes, Amália telep
Révay József u. 7. 3136

GULLIVER

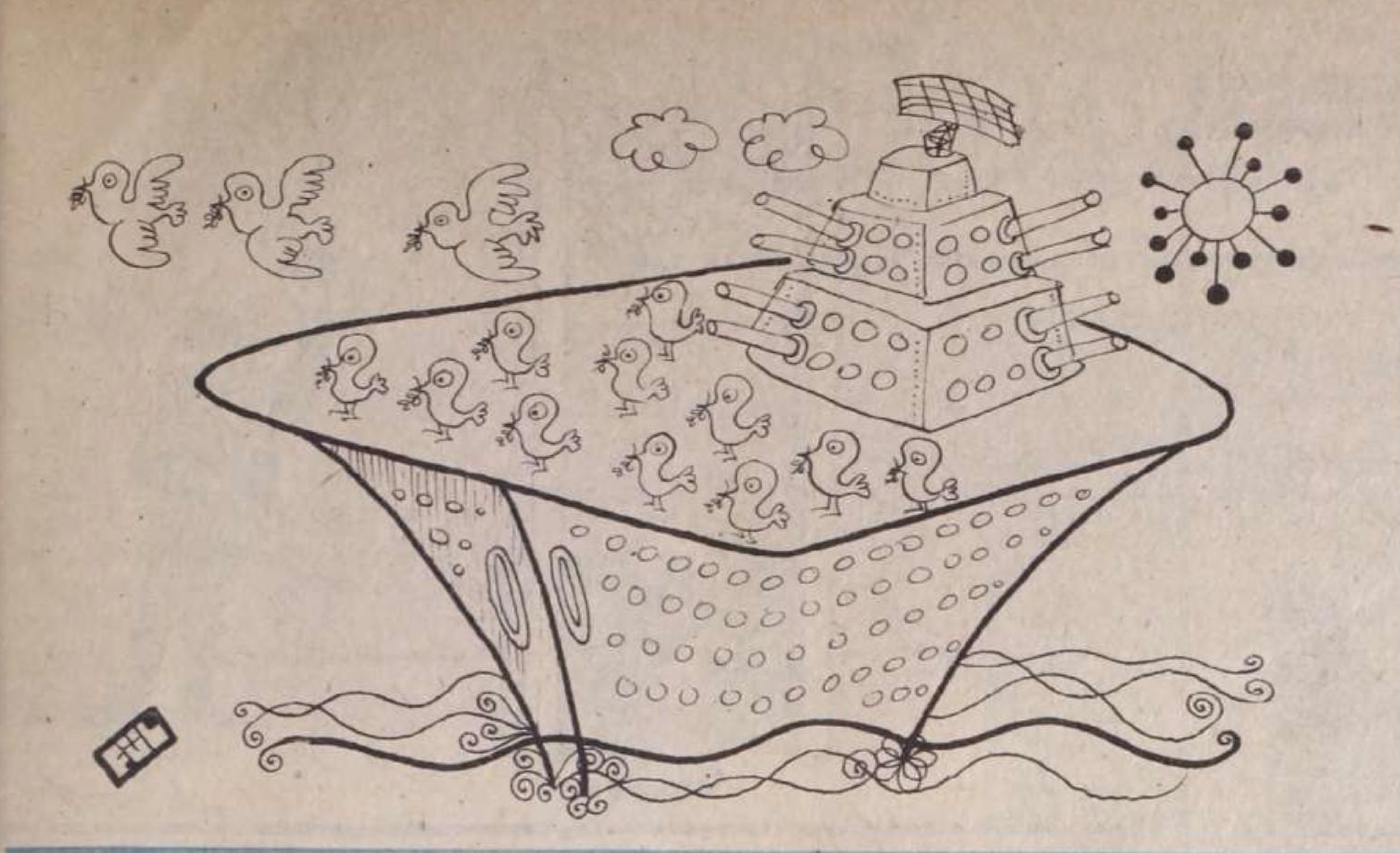

Bácsalmási Gabriella
Kiskunhalas
Jókai u. 4. 6400

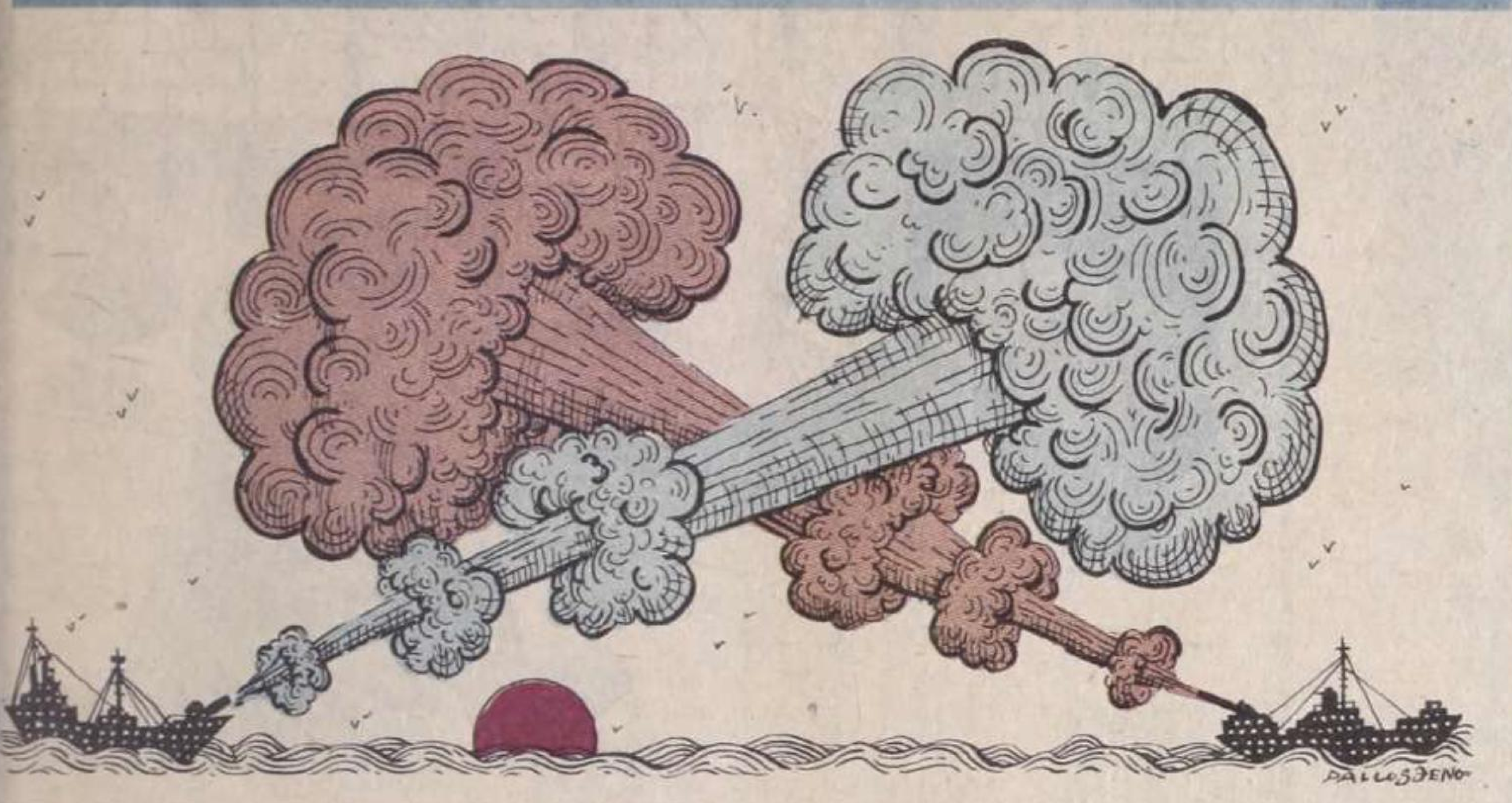
HÁZIAS SZARVAS

Szabó Zsolt
Győr
Ifjúság krt. 18. 9023

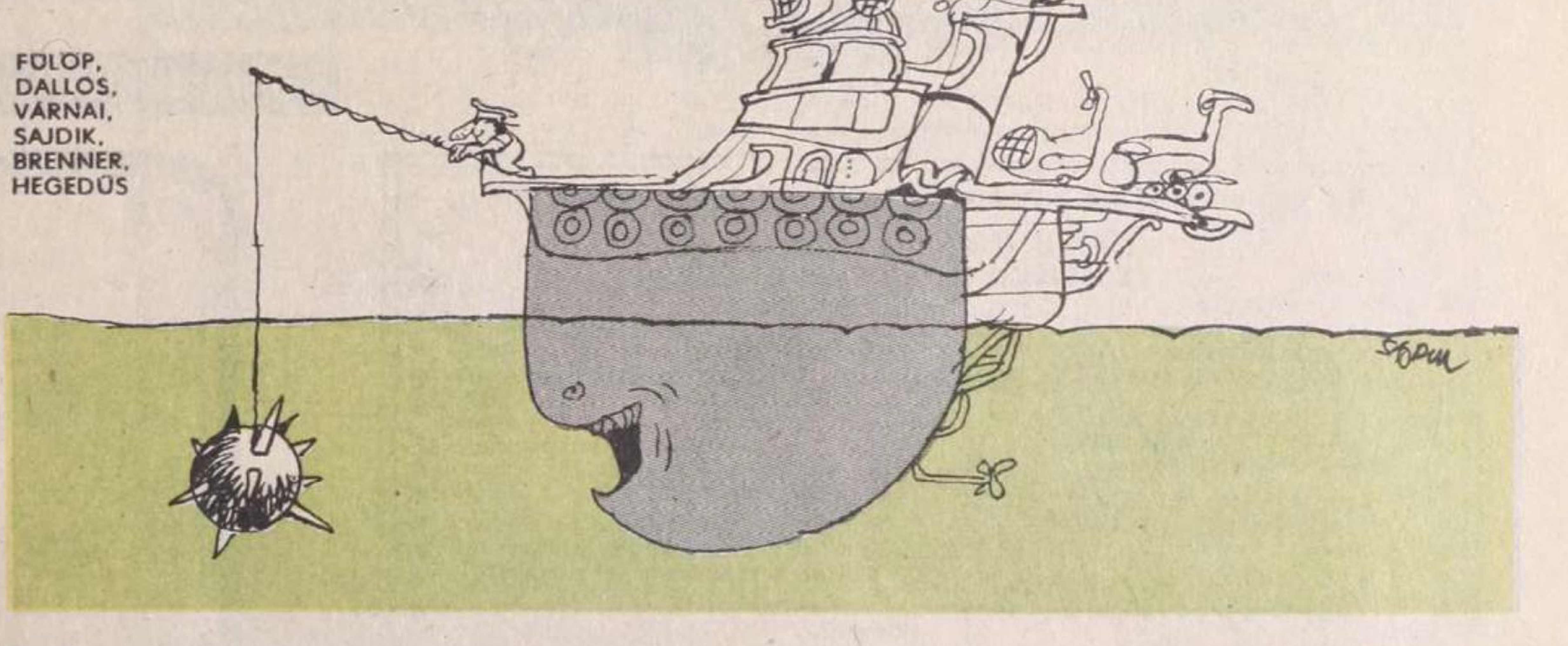

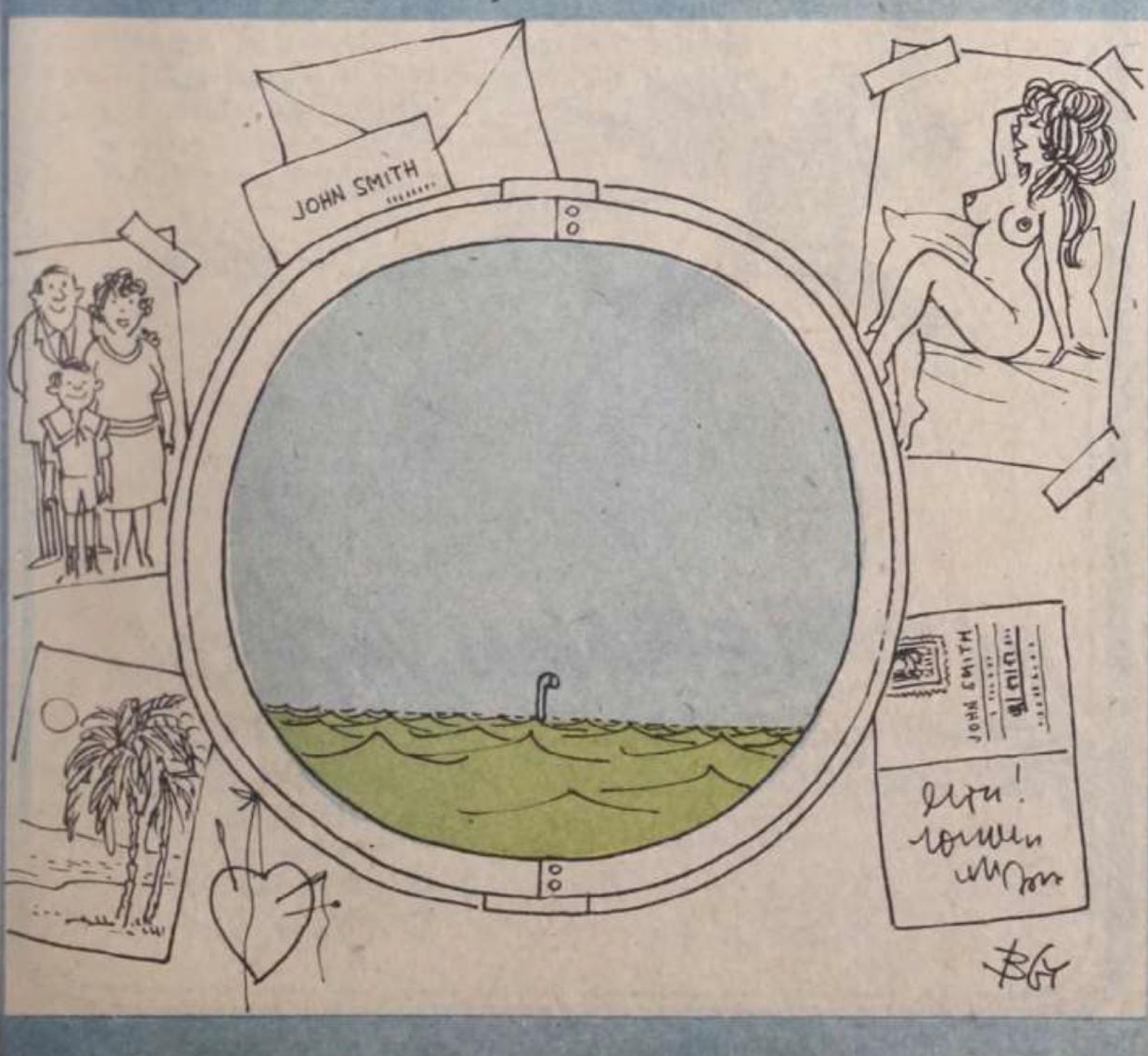

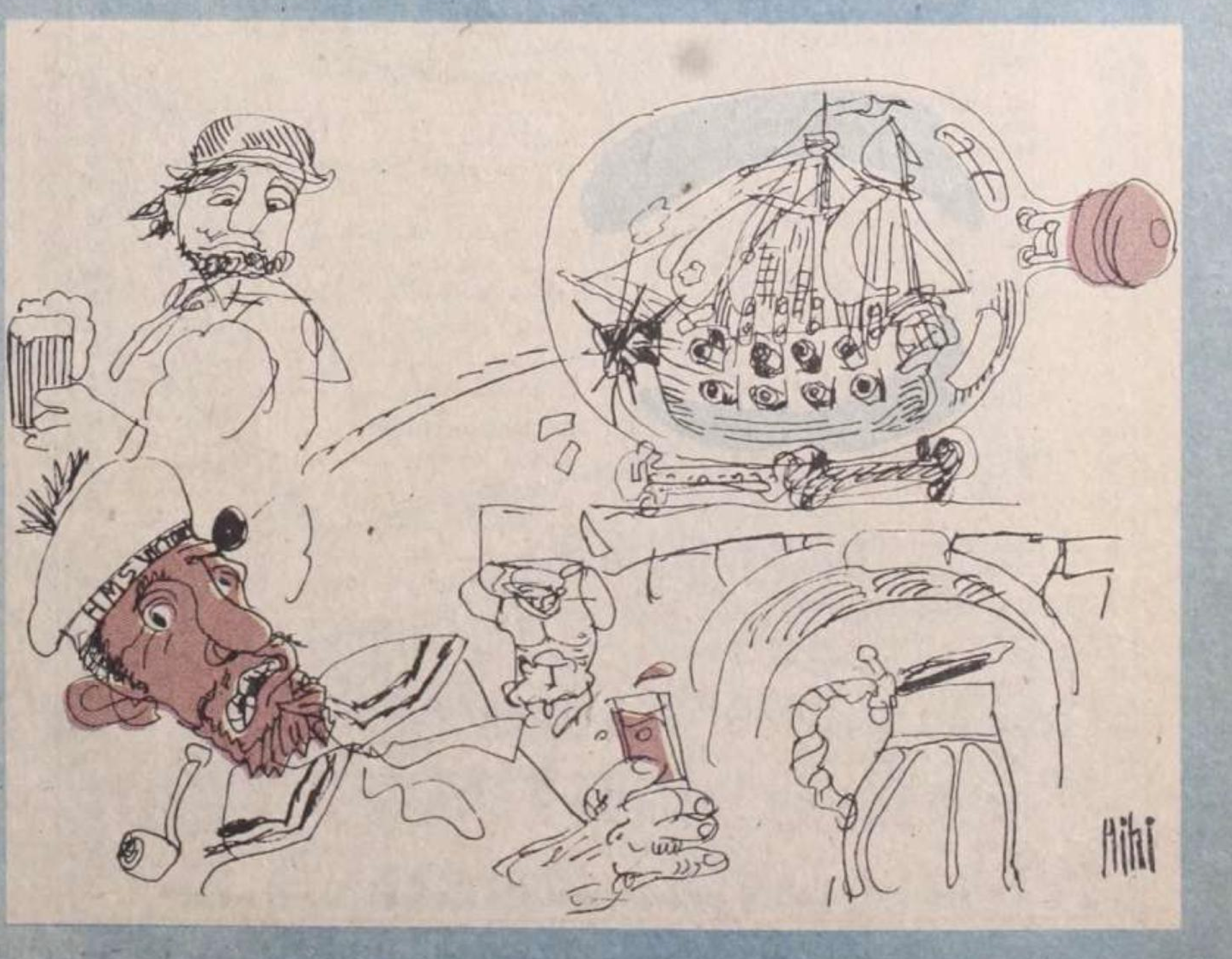

CSATA-HAJÓ

FÜLÖP, DALLOS, VÁRNAI, SAJDIK, BRENNER, HEGEDŰS

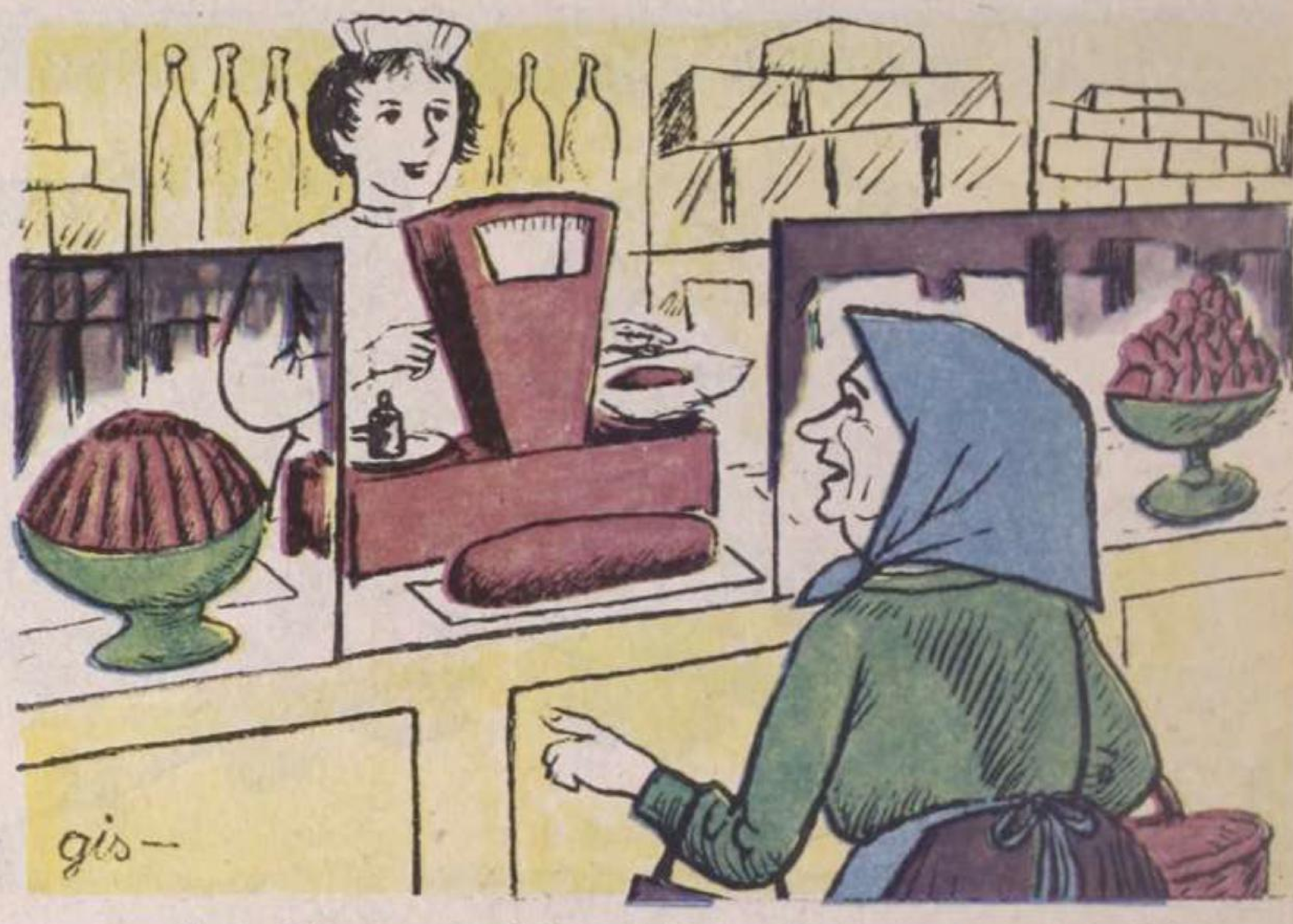

– Hogy friss-e az áru? Ez a kolbász délelőtt még szaladgált!

MESE, KALAND, IZGALOM ... GYERMEKEK KÖNYVESPOLCÁRA

... pld. Pavel Bazsov: A RÉZHEGYEK KIRÁLYNŐJE Móra 43 Ft

... pld. Benedek Elek: VILÁGSZÉP NÁDSZÁL KISASSZONY Móra 35 Ft

... pld. Benedek Elek: A VITÉZ SZABÓLEGÉNY Móra 34 Ft

... pld. AZ EZEREGYÉJSZAKA LEGSZEBB MESÉI Móra 36 Ft

... pld. Fekete István: TÜSKEVÁR Móra 27 Ft

... pld. Kaffka Margit: KÉPZELET-KIRÁLYFIAK Móra 29 Ft

... pld. KISGYERMEKEK NAGY MESEKÖNYVE Móra 58 Ft

... pld. Lázár Ervin: A HÉTFEJŰ TÜNDÉR Móra 18 Ft

... pld. Alan A. Milne: MICIMACKÓ Móra 30 Ft

... pld. Aziz Nesin: AZOK A CSODÁLATOS MAI GYEREKEK Móra 14 Ft

... pld. Rónaszegi Miklós: KARTAL VISSZATÉR Móra 18 Ft

... pld. Török Sándor: HAHÓ, ÖCSI! Móra 24 Ft

... pld. ÜNNEPSOROLÓ Versek, dalok, játékok, jó tanácsok ünnepekre Móra 50 Ft

... pld. Jules Verne: ÉSZAK DÉL ELLEN Móra

... pld. Jules Verne: SZTROGOFF MIHÁLY Móra 32 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők, a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi részletfizetési kedvezményt adunk a 3%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk.

Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Részletkönyvszolgálat
Budapest, Postafiók 502, 1397

A megrendelő neve: ....
....
....

Pontos címe (irányítószámmal): ...
....
....
....

Munkahelye: ....
....
....
....

Részletfizetésnél
Anyja neve: ....
....
....
....

Születési helye, ideje: ....
....
....
....

Személyi ig. száma: ....
....
....
....

aláírás

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

MASZEK BORSÓ, MASZEK FALRA

Tisztelt Hajnal úr (elvtárs)! Kíváncsi lennék az Ön életkörülményeire és felfogására. Eddigi levelei alapján találtam az ön számára egy ideális környezetet: ön leginkább Az ember tragédiájának falanszter jelenetébe illik bele. Egyébként, ha így folytatja, hamarosan testőröket fogadhat maga mellé.

Töreki György
Bpest, Alkotmány u. 4.
1054

Szerintem a maszek butikok nagyon is fontosak, legalábbis a gyerekek számára. Csak ott lehet kapni Speedo táskát, moncsicsit, különféle divatos csatot, együttesek képeivel díszített táskát, Gezbi-nadrágot (sajnos csak kiejtés szerint tudom leírni).

Kovalcsik Kati
Szeged, Csongrádi u. 100/b. 2764

Hazánk történetében voltak magánkiskirályok (Csák Máté), volt magán-bánság (lajta-hansági) és magánköztársaság (vésztői). Jelenleg sokféle magánkezdeményezésre nyílik lehetőség, így a házasságközvetítő, társkereső munkaközösségek száma megközelíti a tucatot, van magánkiadás, megjelennek magánfolyóiratok, a magánnyomozót viszont a közelmúltban ítélték el két és fél évre. A távlatok azonban beláthatatlanok, mert ha például a Záhony és Hegyeshalom közötti földterületet... De nem folytatom, mert magánelmegyógyintézet még nincs, az államiban pedig a nagy zsúfoltság miatt nem lehetne meghitt eszmecserét folytatni a lét nagy kérdéseiről Hajnal Csabával.

Dr. Varga Péter
Bpest, Enikő u. 3. 1163

Igaza van Hajnal Csabának, hogy az utcán mást se látni, mint magántaxikat, egyik nap lementem az utcára, talán még ötezret sem léptem, máris hármat láttam belőlük. Ebből minden második üresen suhant, ebből is láthatja mindenki, hogy Pesten annyi a taxi, hogy egymásba ér a lökhárítójuk. Ha a taxiállomáson mégis embereket látunk toporogni, azoknak nyilván fázik a lábuk.

Módos József
Budapest, Koppány u. 19. 1205

Hajnal Csaba MASZEK falra hányja a MASZEK borsót. Amíg ennek valami foganatja lesz, én kitaláltam néhány közmondást: „Ki a kicsit nem becsüli, a Csabát megérdemli.” „Aki másnak vermet ás, Csaba essen bele.”

Gráff Zoltán
Bpest, Erdőkerülő u. 16.
1157

MAGAD URAM...

Először azt gondoltam, hogy... na, ilyen is csak velem fordulhat elő. Aztán rájöttem, hogy korántsem. Az történt, hogy születésnapja alkalmából táviratot küldtem egy barátomnak, Budapestre, az Ungvár utca 34/b szám alá. A barátom a táviratot nem kapta meg. Reklamálásomra a posta az alábbi távirattal válaszolt.

```
07200/15 rsz 11 jelinek laaszlo 4 ungvaar u 34/b buddapestxxxxx
budapest cimue taavirat keezbesithetetlen ilyen haazszaam nincs
```

Ezt követőleg sajátkezűleg vittem el jókívánságaimat a barátom címére. A helyszínre érve kiderült, hogy aggodalmam felesleges volt, arrafelé legutóbbi látogatásom óta sem változott semmi. A táblán ez állt: Ungvár utca... a kapu alatt pedig: 34/b...
Esküszöm, én úgy megkönnyebbültem...

Rátonyi Róbert

KISSÉ DRÁGA NOSZTALGIA

Amikor — bizony már meglehetősen régen — szüleim önállósítottak a fogápolás terén, a fogkrém mellé Odol szájvizet is kaptam. Ezt használtam vagy húsz év előttig, amikor is tudomásomra hozták, hogy — iparpolitikai okokból — ezentúl csak Ovenall szájvizet gyártanak, amelynek illata, íze nem különbözik az Odolétól. Miután ezt én is úgy találtam, minden különösebb lelki megrázkódtatás nélkül tértem át az Ovenall használatára.
Nemrég elfogyott otthon a szájvíz-készlet. A szomszédos kis egyszemélyes Közért-mindenesboltban Marika közölte: nincsen Ovenall, hosszú ideje hiába rendeli, nem kap. De nem találtam más háztartási és illatszerboltban sem. A Batthyány téri nagy ABC-ben is hiába kerestem. „Nem tartjuk” — közölték. — „Tessék Odolt venni”.
Micsoda meglepetés! A polcon valóban Odol palackok sorakoztak. Nagyon megörültem. Úgy látszik — gondoltam — a nosztalgia hulláma ezt is visszasodorta. Nem tagadom, a gyermekkori fürdőszoba, a fával fűtött kályha emléke éledt fel bennem. Még a régi — akkor nagyon illetlennek számító — reklámversike is eszembe jutott: „Kislány hogyha malackodol, legyen nálad palack Odol”. Rögtön betettem kettőt a már zsúfolásig megtelt bevásárlókocsi tetejére.
Csak otthon vettem közelebbről szemügyre. A palack egyik oldalán németnyelvű szöveg közli, hogy a tudomány mai állása szerint ez a legtökéletesebb szájápoló. Tartalma: 75 ml. A másik oldalon magyar nyelvű használati utasítás, alatta: „ODOL WERKE — WIEN licenc alapján gyártja CAOLA. Ára 28,— Ft.”
Egyszerre rossz lett a szájízem. Elővettem a kiürült Ovenall palackot. Tartalma 85 ml. Fogyasztói ára 6,70 Ft.
Eddig úgy tudtam, hogy a népgazdaság számára előnyös, ha egy külföldi árut itthon gyártott termékkel helyettesítünk. A közgazdászok ezt „importkiváltásnak” nevezik.
Vajon minek nevezik a közgazdászok azt, ha egy itthon gyártott árut külföldi termékkel „váltunk ki”, amelynek minőségét semmivel sem érezzük jobbnak, viszont több mint négyszerannyit kell fizetnünk érte?

Hevesi Magda

TÜCSÖK és BOGÁR

teakwondózók. Általános iskolások részére kiírt úszóverseny színhelye lesz vasárnap Fűzfőn a Balaton-uszoda. A vetélkedőn csak úszni tudó gyerekek indulhatnak! A BVTC természetjáró szakosztálya kétnapos tú-

Okos intézkedés.

(A Naplóban bukkant rá Hargitai Kálmán, veszprémi olvasónk)

a Falkland- (Malvin-) szigetek szuverenitásával kapcsolatban Nagy-Britannia és Anglia között kiéleződött válságot”.

Schizofrénia!

(A Zalai Hírlapból nyírta Bakó Lászlóné, nagykanizsai olvasónk)

Debrecen, Tegez u. 93. sz. alatti, 115 négyszögöles szoba, konyha, komfort nélkül eladó, vagy ráfizetéssel tanácsira cse-

Itt aztán van helye a kutyának, hogy a farkát csóválja!

(A Hajdú-Bihari Napló apróhirdetései között lelte Záhonyi Ferenc, debreceni olvasónk)

15 kilométerre fekvő Leith kikötőt foglalták el. Hétfőn az argentin erők megtámadták magukat. A brit haditengerészet „körülbelül” 180 foglyot ejtett — ideértve a vasárnap

Legalább nem érte őket váratlanul!

(A Dolgozók Lapjából ollózta Auer Zsolt, baji olvasónk)

ben érkező *Vincze* elé, aki 6 m-ről a kapufa alsó sarkába lőtt (2—0).
Érdekes küzdelmet hozott

Szegbelövés lehetett!

(A Népszavából ollózta Hodruszky Ferencné)

hatják a vendégek. Öt órakor, szexualitás és szerelem: beszélgetés a POTE hallgatóival. Este fél kilenctől, derült időben távcsöves megfigyelés.

Hacsak a környéken lakók le nem engedik a redőnyt!

(A Dunántúli Naplóban találta Szabó Sándorné, pécsi olvasónk)

aki pénzt adott, volt, aki csak imádkozott tervének sikeréért. A kert neve *„Strawberry Fields”*, vagyis *„Strawföldek”* lesz.

Strawföldek sem rossz, de ha azt mondjuk: epreskert — valamivel talán magyarosabban hangzik.

(A Népszavából ollózta Siposné Bozsik Eleonóra)

ERDEI KALAND

Sétálok a budai hegyekben, járom az erdőt, gyönyörködöm a madarak énekében, megsimogatom a fiatal fákat, hát amint így andalogva egy tisztás széléhez érek, mit látok?

Egy párbaj előkészületeit látom!

Az utolsó előtti stádiumban!

Már egymásnak háttal égretartott pisztolycsővel várakozik a startjelre két fehéringes férfi, oldalt párbajsegédek és egy vöröskeresztes karszalagos őszes úr, nyilván az orvos, a duellálni szándékozók mellett fekete cilinderes ceremóniamester, osz-posz, mint a moziban. És a fekete cilinderes már az utolsó technológiai utasításokat adja:

— Háromig számolok, akkor az elvtársak elindulnak, tíz lépést tesznek előre. Tipegés is tilos, óriáslépés is. Ezzel egyébként is annyit vesztenének a vámon, amennyit keresnének a réven. Amikor tapsolok, sarkosan megfordulnak. A második tapsra lehet célozni, lőni. Aki nem tartja be a rendet, annak a lövése nem érvényes, vili?

Komoran biccent a két érdekelt férfiú, én viszont fölháborodva csörtetek ki a bokrok közül.

— Stop! — kiáltom — Fegyverek elkobozva! A jogi esetek tiltják a párbajt! Ez még a nosztalgiahullámba sem fér bele! Mindenki le van tartóztatva, kérem a személyi igazolványokat!

— Nyugi — mondja a szertartást irányító cilinderes —, mi csak a szakszervezeti bizottság határozatát hajtjuk végre. Az döntött úgy, hogy ez a két kolléga párbajozhat. Ez vállalati érdek. És azt is kimondta az eszbé, hogy a párbaj után az életben maradottak kötelesek kibékülni.

Egészen paff lettem.

— Micsoda?! Übé határozat?! Vállalati érdek?! A huszadik század végén?

A szertartásmester megvonta a vállát.

— Sajnos, elég sűrűn kerül rá sor. Ez a mostani eset is tipikus. Gvozdics Elek főkönyvelő állítólag többek jelenlétébn megsértette doktor Garadna Péter alkönyvelőt. Mindketten nélkülözhetetlen munkaerők. Megkérdeztük az igazgató kartársat, szerinte csak vezető állású dolgozónak van joga megsértődni, a mi vállalatunknál csak neki, személy szerint. A pártszervezetnek ellenben az az álláspontja, hogy fajra, nemre, korra való tekintet nélkül mindenki megsértődhet, akit megsértenek. Igen ám, de a tanúk nem hajlandók tanúskodni, Gvozdics nem kér bocsánatot, Garanda meg kilép, ha nem szolgáltatunk neki elégtételt. Kulcsemberekről lévén szó, fegyelmi ügyet nem akarunk csinálni a dologból. Nincs más hátra, párbajozzanak. Úgy, mint a múlt héten Perlaki és Nimcsák a kereskedelmi főosztályról, korábban Kuhala Imre és Horváth Gyuszi a bérelszámolóból, és így tovább.

— Dehát ember! — ráztam meg a vállát. — Ez a legvisszataszítóbb dzsentritempó. Antihumánus és igazságtalan! Aki jobban céloz, annak attól igaza lesz?!

Intett, hogy kövessem, eltávolodtunk a szobormereven álló fő- és alkönyvelőtől.

— Nézze — suttogta a cilinderes —, nem olyan veszélyes az egész. Ezek színházi kellékpisztolyok. Csövük megfúrva, ólommal kiöntve. És ez mindkét féllel mindig időben közölve van. Írásban és szóban.

— Engem akar lóvá tenni? Mit keres itt akkor az orvos?

Legyintett.

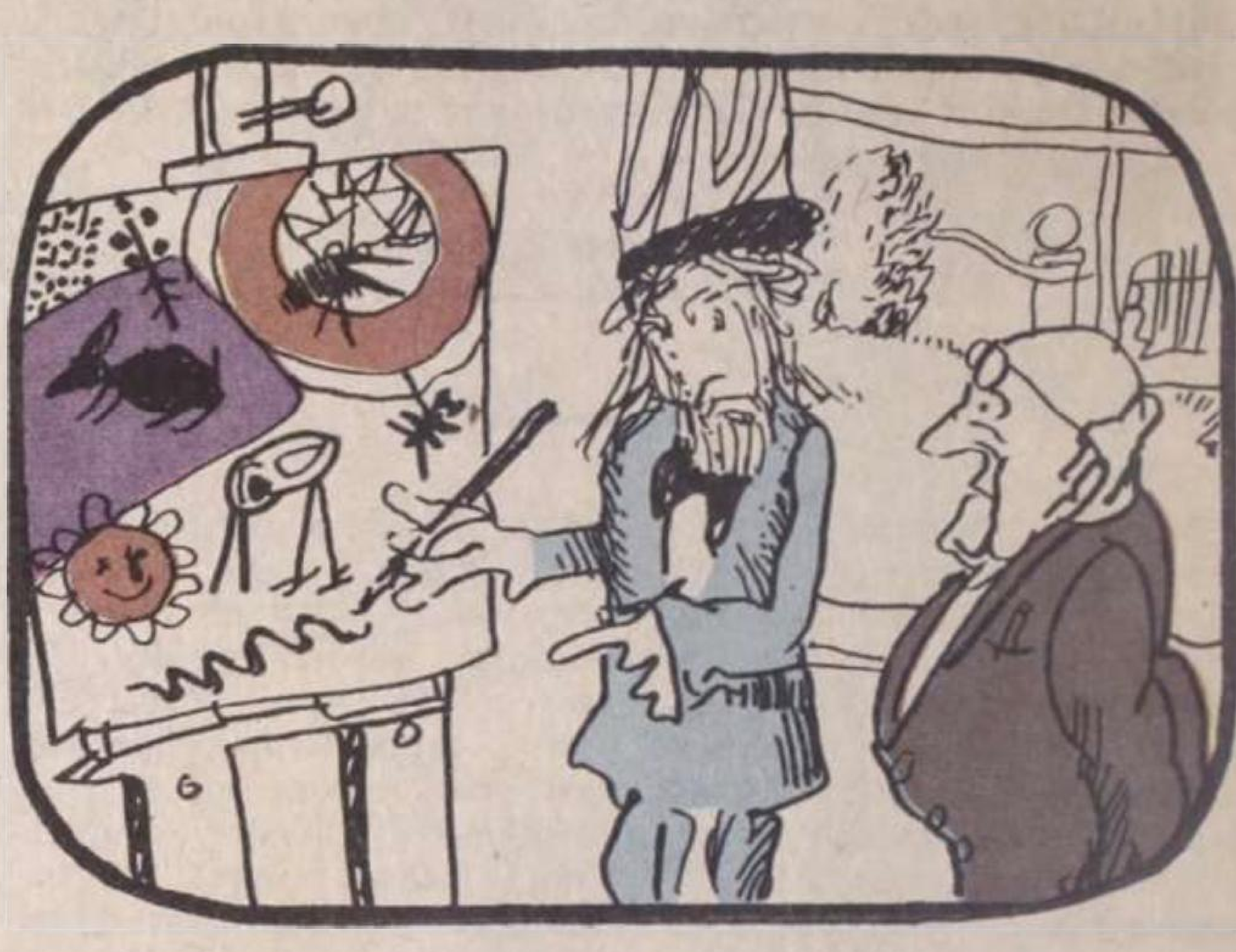
— Csak azért kell meghívnunk, mert az üzemi doktorunk is egy mimóza. Megsértődne, ha nélküle bonyolítanánk le ezeket az akciókat. És a mi reprezentációs keretünk heti egy párbajnál többet nem bír el.

Kürti András

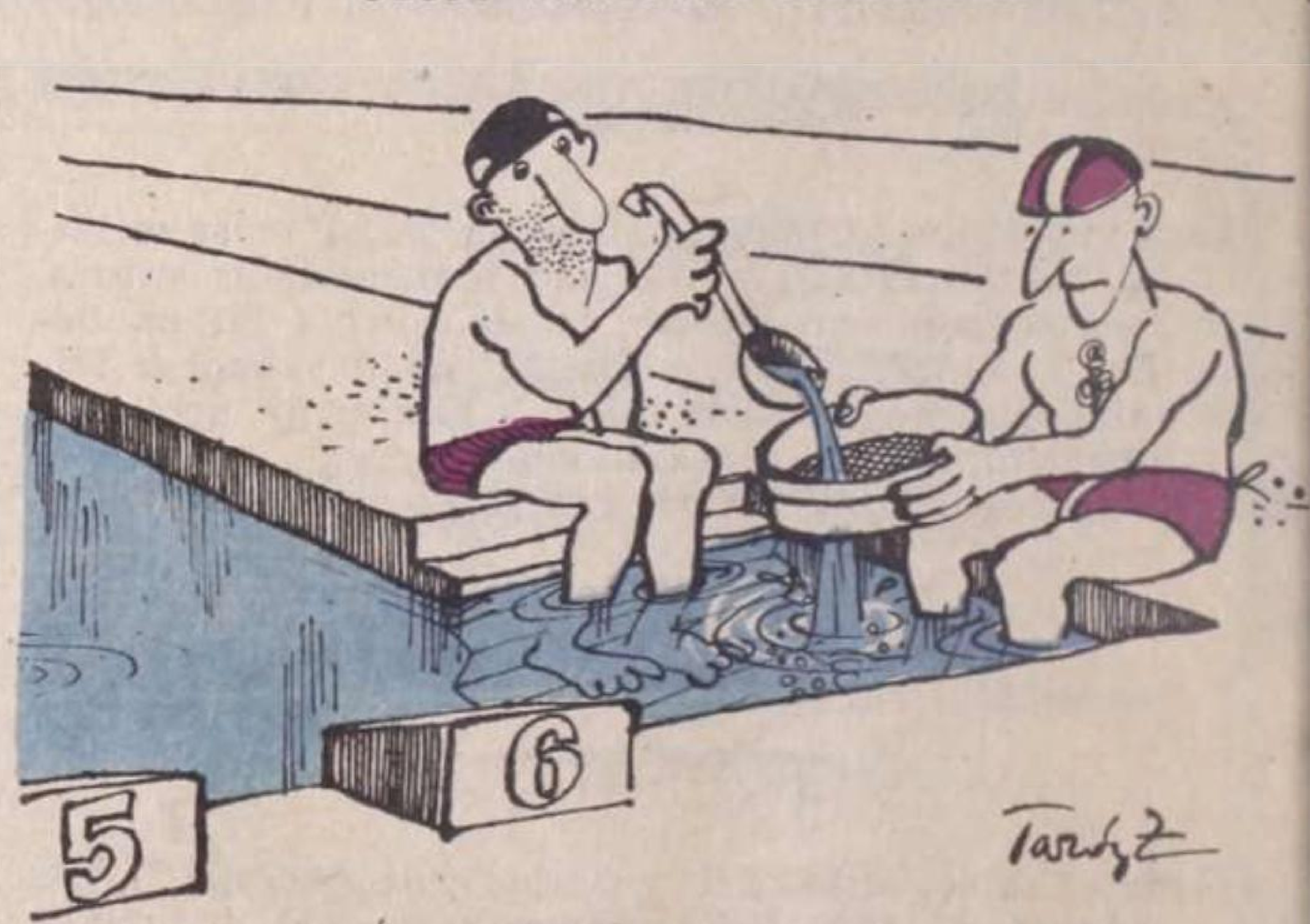
– Szégyellhetné magát a mama! Egész nap a lakótelepen kószál és mindenkivel szóba áll!

AVANTGARD

– Mindent elfelejtettem, amit az akadémián tanultam...

OLCSÓ VÍZTISZTÍTÓ BERENDEZÉS

IRÁNYJELZŐK

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj: **1 hónapra 13,– Ft**
1/4 évre 39,– Ft
1/2 évre 78,– Ft
1 évre 156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HIRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

IMPORT HUMOR

ESIK AZ ESŐ

Rajzok a Neue Berliner Illustrierte című lapból.

ABSZURD VICC

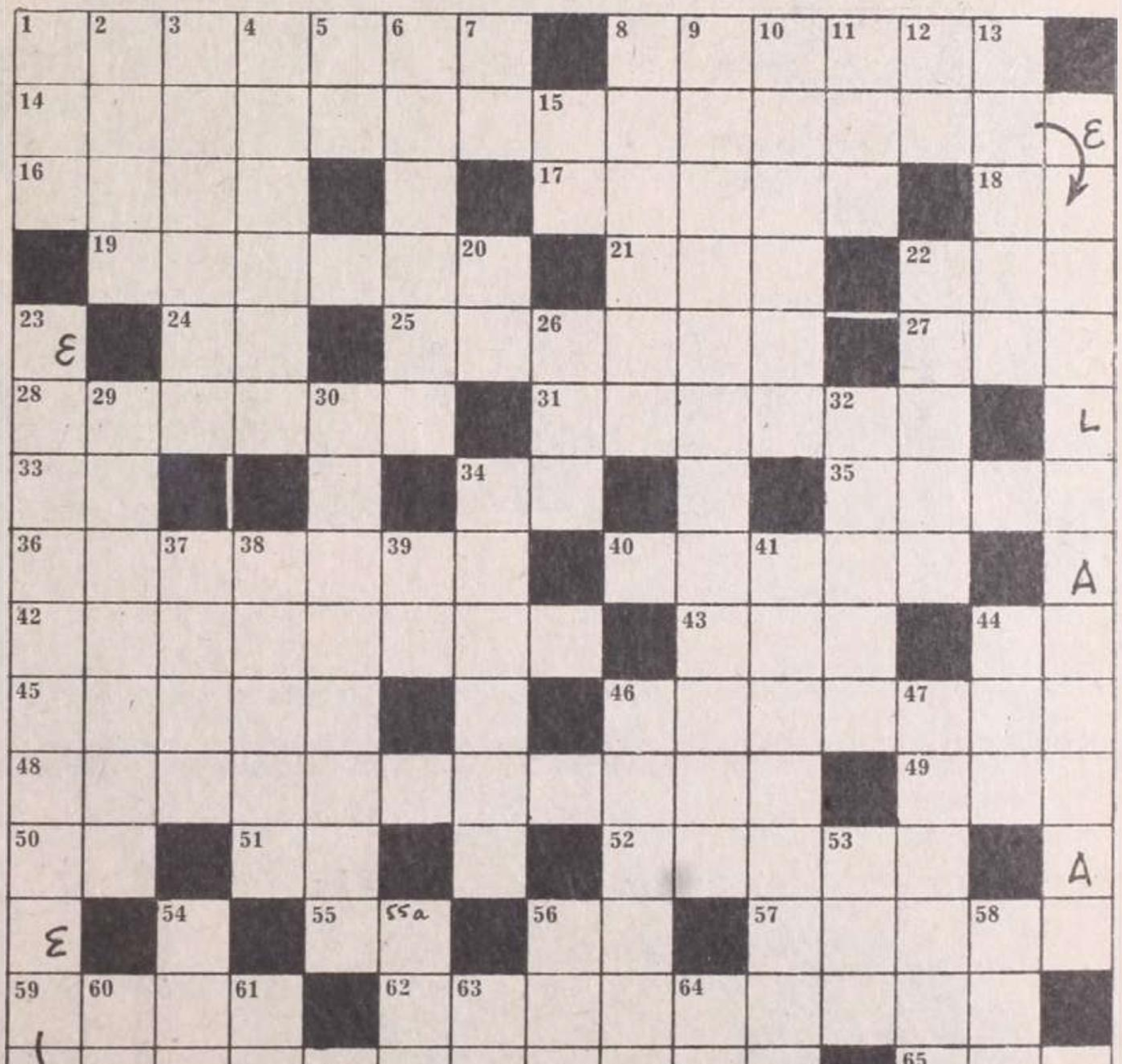
Két bacilus találkozik. — Mért vagy olyan sápadt? — kérdezi az egyik. — Vízszintes 14 — függőleges 23 — feleli a másik. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 24-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Móricz Zsigmond színműve
8. A csillagászat múzsája
16. Kitűnő ifjúsági író volt (Mózes, 1863—1936)
17. Fülébe forró ólmot öntöttek
18. Toldi monogramja
19. Munkacsapat
21. Talál
22. Vonzó női tulajdonság
24. Fém
25. . . . . . Buda!
27. Z-vel: ritka férfinév
28. Egy csehszlovákiai város hajdani magyar neve
31. Kedvtelésből sportol
33. Azonos betűk
34. Súlyegység rövidítése
35. Csapat — ismert angol szóval
36. Nagyon sivár chilei sivatag
40. Az olvadó hó jelzője
42. Borkimérés
43. Zug ikerszava
44. Az ezüst jele
45. Nagybudapest egyik része
46. Gazdasági, ügyeskedés, ravaszkodás
48. Indulatos felkiáltás
49. E. O. M.
50. Minden tréfa így kezdődik
51. Z. T.
52. Kedves virág
55. Az arzén jele
56. Római 200
57. Bánatot okoz
59. Magyar király I. Béla fia
62. Gyöngéd, tapintatos
65. Szabadságvesztését tölti

FÜGGŐLEGES

1. Az Uzsoki hágó alatt ered
2. Győr német neve
3. Mesterember
4. Vékony pamutszövet
5. . . rajna
6. Költői műfaj
7. Igeképző
8. Némely irodalmi mű hatása
9. Krudy Gyula egyik hőse
10. Nagy-nagy csodálkozás
11. Rag, -nál párja
12. Betűt vet
13. Időhatározó
15. A. V.
20. Kötőszó
22. Régen: mezőgazdasági cseléd
26. Elvetik
29. Hónap
30. Több nyáron egymás után
32. Csillag gyakori jelzője
34. Magas hegycsúcs a Közép-Kaukázusban
37. Hegedű fontos alkatrésze (névelővel)
38. Spanyol kikötőváros
39. Holnapelőtt
41. Gyorsan, hirtelen
44. Állami bevétel
46. Ahová igyekszünk
47. A könnyű, kényelmes ruha
53. Kuckó, zug
54. A Nemzeti Színház művésze
55a. S. K. C.
56. 100, 1000, 50 — római számmal
58. P-vel: ferde tornyáról híres város
60. Sértetlen
61. Egy szovjet repülőgéptípus betűjele
63. Azonos betűk
64. Kínai hosszmérték (576 méter)

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta, Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 19,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-20

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

KÍVÁNCSI MÚZEUMLÁTOGATÓ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— És mit csinálnak a régi képekkel, ha elkészülnek az újak?

200—200 forintot nyert:

Molnár Lászlóné, Székesfehérvár, Sebes I. u. 1/a. 8000; Révész Imre, Bp., Füredi u. 64—66. 1144; Pálfi Mária, Nagybajom, Petőfi u. 18. 7561.

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

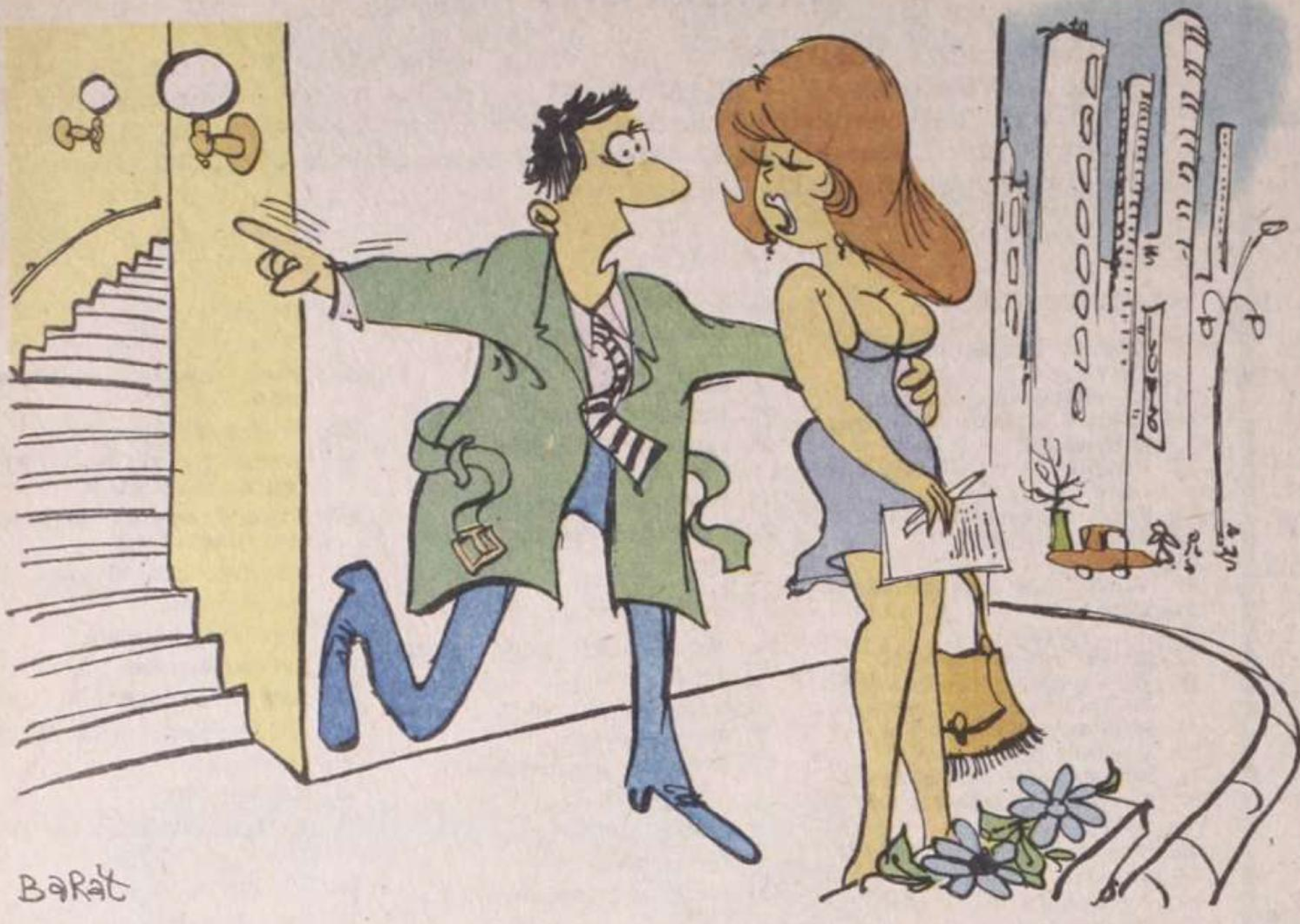
A Ludas Majális részletes programja

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok

Tímár György: Kamaszszáj

Fülöp György: Rubik-kocka VB

FALUSI KISLÁNY PESTEN

– Én felmegyek magához, ha akarja, de előbb töltsük ki a bejelentőlapomat.

MENŐ MANÓ

LAKÓTELEPI JÁTÉKOS

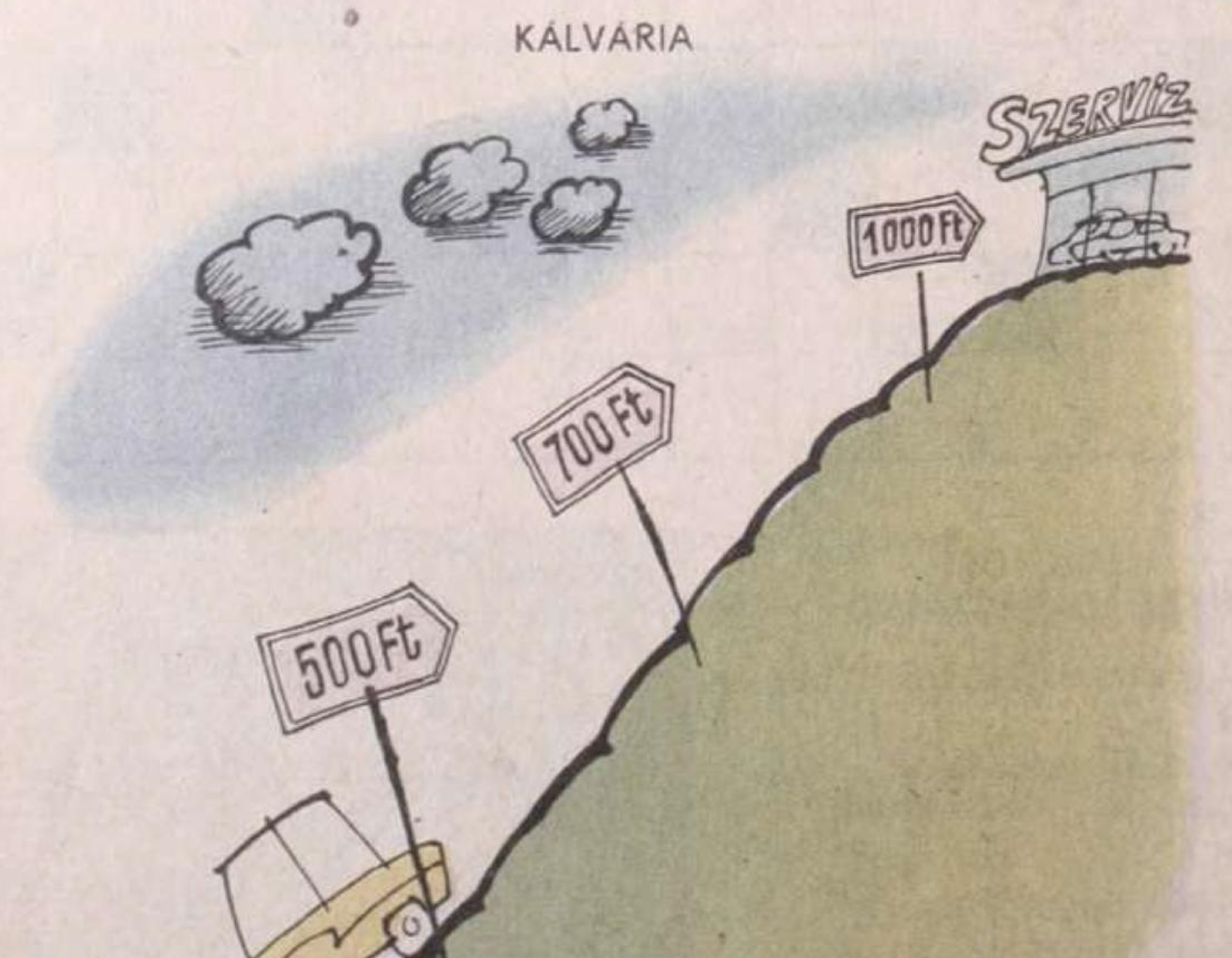

– Anyukám, mondd meg a Rózsa úrnak, hogy ennél már nem tudok messzebb menni a készüléktől!

– Önként felajánlkozott túsznak, ha békében hagyjuk a nyuszikat!

KÁLVÁRIA

TÁRSASHÁZ SZERVEZÉS

– Tessék azonnal berohanni 300 000 beugróval, még van egy szabad lakásunk...